Published monthly by
Slovenian National Federation
of Canada,
Edited by: Editorial Board
Address: 646 Euclid Ave., Toronto, Ont.
Canada

Subscription rates:
$3 per year, 25c per copy
Advertising
1 column x 1"
$2.10

slovenska DRŽAVA

FOR A FREE SLOVENIA

VESEL BOŽIČ
TER IZPOLNJENIH
UPOV POLNO
NOVO LETO 1964,
ŽELITA.

"Uredništvo in Uprava
"SLOVENSKE DRŽAVE"

LETNIK XIV. — VOLUME XIV. Toronto 1. DECEMBER 1963 ŠTEVILKA 12. — NUMBER 12.

Veselo oznanilo

"Oznanjam vam veliko veselje. Danes vam je rojen v Betlehemu Zveličar, ki je Kristus Gospod. In to vam bodi v znamenje: Našli boste Dete v plenice povito in v jasli položeno" . . . (Lk. 2, 1-14). Nekaj novega, nezališanega. Kristus Gospod je rojen, Odrešenek sveta in je položen v — jasli . . .

Kdo naj razume modrost Gospodovo in njegova nedoumljiva pota. To je veselo oznanilo! Ni bil rojen Gospod za bogate, ampak je prišel reševat uboge . . . "Ubogim se evangelij oznanja"... Bogati zanj niso bili dovzetni.

Tako je tudi danes. Skoraj 2000 let po rojstvu našega Odrešenika. Ubogi evangelij sprejemajo, bogati evangelij sprevračajo. "In mir ljudem na zemlji", je bilo nebeško voščilo angelov. "Mir ljudem, ki so dobre volje"... V tem je povdarek nebeškega miru. V človeškem srcu, v njegovem čustvovanju mora vladati dobra volja, t.j. pripravljenost razumeti sočloveka ne ozirajo se na narodnost, barvo in politično pripadnost.

Pa je danes svet poln nemira. Vojna grozi ker je mesto dobre volje zla volja, ki vidi le eno skupino, le eno barvo, le eno nacijo . . . So protestna zborovanja, marši po mestnih ulicah in kriki enega proti drugemu. Zakaj? Ker ni dobre volje. Eni mislijo: Bela rasa je zato, da vlada, druga pa je rojena za večne sužnje . . .

Dolgo tako ne bo šlo. Sicer bo vstal "narod zoper narod" . . . Tretja svetovna morija.

Za Božične praznike pojdimo vse in skušajmo razumeti božično voščilo in nauk svetega večera: Kristus je bil rojen *za vse ljudi, brez ozira na narodnost, barvo, razliko v bogastvu, brez izra na politiko.* Prišel je na svet, da vse pridobi za Očeta v nebesih. On nas je učil klicati Boga: "Oče naš". Po njem in po njegovi krvi smo vsi postali otroci božji in dediči nebeški *brez ozi ra na narod, raso* ali razliko v političnem gledanju. Edino kar nas bo nekoč ločilo je, ali smo iz polnjevali voljo božjo ali je nismo.

Naj Božični prazniki poživijo v nas idejo, da je božji Otrok,— naš Brat prišel na svet zato, da "s krvjo njegovega križa ustvari mir in tako po njem spravi vse, kar je v nebesih in na zemlji".

Veselega božičnega voščila bomo deležni le tako, če v vsem sprejmemo njegov nauk o enakost in bratstvu vseh ljudi v Kristusu, ki je naš rešenik in to pomnimo; bo tudi naš sodnik, če smo ta nauk prav spoznali in se po njem ravnali.

Na univerzi v Padovi — slovenski jezik

Te dni smo zvedeli za novico, da je bila ustanovljena na znameniti univerzi v Padovi posebna stolica za slovenski jezik in književnost. To pomeni, da bo odslej poseben profesor razlagal slušateljem univerze o tem, kakšen je slovenski jezik, kako se pravilno govori in piše, kako se izraža njegovo bogastvo v različnih krajevnih domačih govoricah ter kakšne pisatelje in pesnike je dal iz sebe naš slovenski narod.

V čast nam je tudi to, da je bilo profesorsko mesto na tej univerzitetni stolici poverjeno profesorju dr. Martinu Jevnikarju, ki že vsa povojna leta poučuje na slovenskih srednjih šolah v Trstu.

Še druga novica, ki kaže na novo priznanje slovenskega jezika med italijanskimi izobraženimi krogi, je pa ta, da je bil drug profesor s slovenskih srednjih šol v Trstu, dr. Božo Radovič, imenovan za stalnega lektorja za slovenski jezik v Neaplju. Ker bo moral redno predavati slušateljem neapeljske univerze, se je te dni preselil v Neapelj.

TITO V WASHINGTONU

Priobčujemo besedilo pisma, ki ga je prof. Ciril Žebot poslal uredništvu dnevnika THE WASHINGTON POST in je bilo objavljeno dne 12. novembra 1963.

TITO IN WASHINGTON

If Tito's role in the postwar history is adequately analyzed and explained, it can and should be generally accepted that his early defiance of Stalin came to be instrumental in the post-Stalinist evolution of the Soviet and satelite regimes (as well as Tito's own) toward less cruel forms of totalitarian rule at home and more civilezd relations with the non-Communist world. This was no small contribution to the welfare of our time for which Tito, and the timely American assistance to him, deserve credit. In terms of international relations and diplomatic requirements, this accomplishment may have warranted Tito's visit to Washington at this time. It would seem that most Americans accepted it this way.

But your editorial praise of Tito went way beyond this undeniable aspect of the case. You paid a glaring tribute to Tito for having "made Yugoslavia a Socialist nation". This was to accept the well-known Communist distortion of the term "socialism" and then to praise it for its genuine, non-Communist meaning.

It is a fact, attested to by informed Western students of the domestic realities to Tito's Yugoslavia, that in terms of ultimate political, economic, and cultural control Tito's regime is essentially as monolithic and totalitarian as any other Communist regime. Except for liturgical worship within tolerated churches, no independent associations, institutions and organizations (i.e., free from effective control by the ruling Communist Party) are permitted to operate. Tito's regime is not just another de facto one-party government. It is a comprehensive social system of one-party control over the society as a whole. Only after having established this Communist essence of the Tito regime, is it meaningful to point to the comparative mildness of methods in the execution of Titoist totalitarian controls. For true freedom would put an end to Tito's Yugoslavia.

We abhor reappearing military dictatorships in Latin America. We were rightly critical of the nondemocratic aspects of the Diem government in Viet-Nam. And we do not like the single-party governtments in the new nations in Africa and Asia. But these cases are all outside Europe and few if any of them are truly totalitarian in scope, although some of them may occasionally be harsher in their methods.

It appears contradictory that an American paper of your standinf condones and even praises a regime in the heart of Europe which by any Western standard is a one-party totalitarian system. Such praise can only confuse the public in judging Tito's role and becloud that aspect of Tito's performance for which he properly deserves credit.

CYRIL A. ZEBOT,

Professor of Economics, Georgetown University, Washington.

PONATIS DOKUMENTA, KI GA JE SLOV. DRŽ. GIBANJE POSLALO PREDSEDNIKU KENNEDYJU.

October 12, 1963

The President
The White House
Washington, D.C.
Dear Mr. President:

We are writing this letter to you on behalf of the Committee for a Free Slovenia in relation to the forthcoming political visit to Washington of Marshal Tito of Yugoslavia.

Our Committee is dedicated to the promotion of the basic American principle of inalienable human rights and national freedom through self-determination, as it should apply to the people of Slovenia, now a republic in the extreme north-west of Yugoslavia along the borders of Italy and Austria.

It is a great paradox of our time that, while the natural aspiration to national freedom and the right to self-determination have since World War II been, or are about to be fulfilled for virtually all the peoples of Asia and Africa, they are still being denier to several peoples in central and eastern Europe with historically established national individualities, Slovenia, in particular, suffers greatly in consequence of this denial, for it is a country in the heart of Europe whose history, culture, and economy have their roots deep in the European West of which the people of Slovenia were part since their beginnings as a nation in seventh century.

Western sources of information about the conditions in Yugoslavia are in agreement on the following two basic facts concerning Slovenia:

1: The Slovenes have an essentially Western culture and way of life of their own which distinguishes the Republic of Slovenia from the other Republics in Yugoslavia with different historical and cultural backgrounds.

2. Economically, Slovenia is by far the most advanced region in Yugoslavia. But much of the fruits of Slovenia's higher economic performance is being systematically diverted, by means of political compulsion, toward the power-objectives of the centralist Communist regime in Belgrade and for the benefit of the less developed southern republics of Yugoslavia. The case of Slovenia is one of the most outrageous instances of national economic exploitation in this ostensibly non-colonial era.

While it is not for us to question your judgment in regard to Marshal Tito's visit, we do wish to use this occasion to recall to your attention the fact that the people of the Republic of Slovenia, along with several other peoples in Yugoslavia and elsewhere in central-eastern Europe, are being denied the right of self-determination, and that this oppressive denial is aggravated by the continued absence of cultural, political, and economic freedom within the totalitarian framework of the Communist regimes in that part of Europe.

We have the honor to remain

Yours very truly,

CYRIL A. ZEBOT (Chairman of the Council)
MATTHEW RESMAN (President)
Committee for a Free Slovenia
1089 East 68th Street, Cleveland 3, Ohio

cc. Seceretary Rusk, Senator Fulbright, Senator Humphrey, Senator Dirksen, Senator Lausche, Congressman Feighan, Congressman Morgan, Congressman Blatnik, Congressman Zablocki, Congressman Skubitz

Zgornja dokumenta je prebral v ameriškem senatu, senator Frank Laushe, za uradni kongresni zapisnik "Congressional Record", ki je oba dokumenta objavil dne 15. novembra 1963.

Novi predsednik ZDA g. L. Johnson in kanadski ministerski predsednik g. L. Pearson sta se sestala v Washingtonu ob času pogreba ustreljenega prejšnjega predsednika g. J.F. Kennedyja.

BOŽIČNE MISLI

Gospod mi je rekel: Moj Sin si ti, danes sem te rodil. Zakaj hrume narodi in si ljudstva umišljajo prazne reči?

(Vstopni spev pri angelski maši)

Luč bo svetila danes nad nami, zakaj rodil se nam je Gospod; imenoval se bo Čudoviti, Bog, Knez miru, Oče prihodnjega veka; in njegovemu kraljestvu ne bo konca. Gospod kraljuje, oblekel se je v veličastno; oblekel se je v moč in se prepasal.

(Vstopni spev pri pastirski maši)

Dete nam je rojeno in Sin nam je dan; na njegovih ramah je vladarstvo in imenuje se glasnik velikega sklepa. Pojte Gospodu novo pesem, zakaj čudovita dela je storil.

(Vstopni spev pri veliki maši)

KAJ SE GODI NO KOROŠKEM?

"Naš Tednik-Kronika" od 26. sept. t. l. prinaša na prvi strani članek pod naslovom: "Autor ohne Maske". Članek se nanaša na pismo župnika Vilhelma Mucherja iz Maria Saal (Gospa Sveta).

Človek skoraj ne more verjeti, da se more katoliški duhovnik izpozabiti tako daleč, da napade slovanska apostola Cirila in Metoda ter pokojnega papeža Janeza XXIII.

Ne moremo, prostor ne dopušča, da bi šli v podrobnosti. Navedemo le nekaj odstavkov iz pisma tega le "katoliškega" duhovnika. Dali smo narekovaj. Ni mogoče misliti, da bi resnično katoliški duhovnik, ki je predstavnik Cerkve, ki oznanja Kristusov nauk, ki je vesoljna, za vse narode, brez ozira na barvo, pleme ali narodnost, se mogel znebiti takih le besd kot jih ja napisa preč. g. W. Mucher.

Nekaj odstavkov prosto prevedenih naj služi za vzgled, kam gre nemški šovinizem v cerkvenih krogih na Koroškem. Tako le piše ta gospod: "Prizadevanje Cerkev in krščanstvo nacionalizirati in jo potem kot sredstvo v narodne namene zlorabiti, odgovarja vzhodni liniji ter je v ostrem nasprotju z latinsko zapadno črto. Vzhodne cerkve si pridevajo vero nacionalizirati, jo izolirati, da naravnost sterilirati. To ni nič novega ampak je še starejšega datuma. Ciril in Metod, katerih 1100 letnico slovesno praznujejo preko Dunaja, Solnograda do Rima, sta prva poskusila to pot in jo pretvoriti v dejstvo. Razumljiva je reakcija takratnih zapadnih škof (nemških, op. pis.), ki niso mogli razumeti, da so še kje škofje, katerim je narodnost važnejša kot njih vera." . . . (Kolika naivnost in prav tako tudi neumnost. Nemškim škofom, ki so zaprili sv. Metoda in ga mučili, je bila prvo narodnost (nemška), potem šele vera, op. pis.)

Potem se duhovnik W. Mucher spravi na pok. papeža Janeza XXIII. Ves katoliški in nekatoliški svet mu daje priznanje. Tudi sedanji sv. oče Pavel VI. Toda W. Mucher v svojem nemškem šovinizmu, morda avstrijakanstvu, kar sledi iz drugih njegovih citatov, pravi takole: "Tudi prokleti umrli papež Janez XXIII — Gospod daj njemu in njegovim komunistično prijateljskim vzhodnim smerem večni počitek — je 11. maja v gorečem pozivu sporočil Slovanom, naj zopet skušajo uvesti enotnost kakor sta jih učila sv. Ciril in Metod" . . . O svetih bratih, ki sta prinesla Slovanom, med njimi tudi nam Slovencem sv. vero in kulturo, pravi ta nemški duhovnik, da "nista bila ne svetnika, ne apostola, ampak sta predvsem razširjala ali vsaj poskusila razsiriti slovanstvo. Bila tudi nista nikdar na Koroškem kjer je njuni lik predvsem pesniško olepšan" . . . Župnik Mucher se čudi končno," kako sta mogla sploh Ciril in Metod postati svetnika, " in pravi ali bo tudi tukaj slovanski nacionalizem spoznan za svetega kakor v drugih slučajih"...

Odveč je govoriti o takem nekatoliško pisanem članku. Če ima celovški škof dr. Joseph Koestna količkaj čuta za resnico, za vdanost Kat. Cerkvi in če priznava, da ima Kat. Cerkev pravico priznati tega ali onega za svetnika, potem je v vesti dolžan, kot vrhovni pastir krške škofije takega pisca poklicati na odgovor in ga cerkveno kaznovati. Ni le žalil vernikov drugega jezika, ki častijo sveta brata Cirila in Metoda, ampak je blatil tudi vrhovno cerkveno oblast in onečastil spomin velikega očeta krščanske družine pok. papeža Janeza XXIII.

Kdor ima količkaj vesti, pameti in osnovnega naravnega poštenja, brez ozira na vero, narodnost, bo obsodil takole pisanje. V njem se zrcali nemška nadutost. Preč. g. Mucher bi verjetno preje označil Hitlerja za svetnika kot bi to priznal velikima misijonarjema Cirilu in Metodu, ki sta bila najprvo katoličana zvesta Rimu in kat. Cerkvi, obenem pa velika zagornika narodnih pravic Slovanom, katere so jim naduti Nemci, tudi nemški škofje kršili. V tem je razlika, preč. g. Mucher. Tu vseobsegajoči katolicizem, v katerem so vsi ljudje enaki pred Bogom in oblastjo, tam pa naduti nacizem, ki je odrekal in še odreka vsako pravico Slovanom.

tč.

● *Od 8—10 junija 1964 bo v* Ottawi zborovala Kanadska konferenca o družini. Ta organizacija se je osnovala na pobudo zastopnika kraljice v Kanadi generalnega guvernerja in ge. Vanier. Konferenca bo obsegala znanstvena predavanja, ki bodo obravnavala družino predvsem s sociološkega vidika. Razen tega bodo seminarji ter razgovori, ki bodo temeljili na poročilih ter izsledkih raznih krajevnih študij, ki se sedaj organizirajo po raznih krajih. Glavni namen konference bo izgotoviti najboljše metode, kako utrditi družine v Kanadi.

● *Radio Free Europe je oddal* 100 verskih programov, namenjenih Vzhodni Nemčiji. Program so začeli, ko so komunisti zgradili berlinski zid in otežkočili stike med obema Nemčijama.

● *Papež Pavel VI. je poslal* poseben blagoslov romanju ciganov, ki so se zbrali v velikem številu — kakih 7.000 — v Lourdesu, Franciji.

● *Kardinal Spellman iz New Yorka* bo preživel letošnji božič z vojaki v Antarktiki.

● *Msgr. Romano Guardini,* mednarodno priznani teolog in pisatelj, je 78 let star in bolj šibkega zdravja. Zaradi tega bo stopil v pokoj. Njegovo mesto profesorja filozofije vere na vseučilišču v Muenchenu bo prevzel tudi svetovno znani teolog jezuit Karl Rahner, uradni strokovnjak 2. Vatikanskega zbora. Rahner trenutno je še član fakultete v Innsbrucku v Avstriji.

● *Dunajski kardinal Franziskus Koenig* je izjavil, da je papež Pavel VI. ne samo obdržal vrata Cerkve odprta kot pokojni Janez XXIII, ampak da jih je odprl celo bolj na široko.

● *Nemški katoličani so zbrali* v zadnjih petih letih $54.6 milijonov za pomoč izven Evrope v raznih poštnih zbirkah kot za dostitev za nacistične vojne zločine.

● *Rimski vikariat je poslal* knjigarnam v Rimu pismu, v katerem je zahteval, da otegnejo prodaji nekaj del, ki so opisovale delo prvega zasedanja 2. Vatikanskega zbora.

● *Kaj je kreditna zveza? Na letnem zborovanju zastopnikov* zavarovancev CUNA Mutual Insurance Society, ki je bilo letos v začetku oktobra v Madisonu, Wisc. je bila nagrajena naslednja opredelitev kreditne zveze, ki jo je predlošil Henry F. Wiebe iz Manitobe: "Kreditna zveza so ljudje v akciji, ki skrbe za lastno gospodarsko neodvisnost in finančno gotovost, da morejo tako živeti bolj bogato in polno življenje". Petdnevnega zasedanja se je udeležil kot zastopnik Nove Škotske ligin direktor Rudolf Čuješ. Finančne kazni, ki jih je naložil udeležencem "šerif" za resnične in namišljene pogreške, so znesle $116.89. Poslali so jih sestri Mary Gabrielli v Korejo za pospeševanje kreditnih zvez v Južni Koreji.

● *Življenjska doba v ZDA za* ženske je sedaj 73 let, za moške 66,5 let. To je v veliki meri razlog, da število žensk v prebivalstvu presega število moških. V Kanadi je trenutno še več moških kot žensk, v precejšnji meri zaradi vseljevanja, toda tudi v Kanadi se bližamo izenačenju števila obeh spolov, ki bo verjetno kmalu sledilo ameriškemu vzoru, da bo prebivalstvo imelo žensko večino.

● *Po poročilih diplomatov je* toliko satelitov v vsemirju, da ja možno odkriti vsako detonacijo atoma v ozračju kjer koli na svetu. Tako je bilo dejansko brez formalne pogodbe doseženo stanje, ki ga je nekoč predlagal bivši ameriški predsednik Eisenhower (1955).

● *Mme Ngo Dinh Nhu se je ob* obisku v Washingtonu pritožila, da je predsednik Kennedy gostil komunista Tita, njo pa ignoriral.

● *Odkar so zgradili zid v Berlinu,* je zbežalo na Zapad 2.700 policajev Vzhodne Nemčije.

● *Novi predsednik UNO, Carlos Sosa Rodriguez iz Veneuzele,* je povdaril v svojem nastopnem govoru, da polaga človeštvo danes preveč važnosti na snovni napredek. Duhovne vrednote, ki so izražene v ustanovni listini UNO naj služijo kot izravnava in potrebno ravnotežje.

● *Katoliške zveza za mednarodni* mir je podelila mirovno nagrado za 1. 1963 Teodoru Moscosu, ki je koordinator ZDA za program "Zveza za napredek".

● *V Coloradu grade v gori* Cheyenne Mountain podzemno zaklonišče za zračno zaščito Severne Amerike. Gradnja bo trajala še dve leti in bo stala blizu 90 milijonov dolarjev. Graditelji so tako prepričani o neranljivosti tega zaklonišča, da ga niti ne skrivajo, marveč so dovolili celo objavo slik notranjščine.

Vekoslav Farkaš

LONDONSKI SESTANEK

Klic Triglava Štev. 292 Stran 6. poroča:

Še vedno nimamo uradnega sporočila o tkzv. Londonskem sestanku v marcu mesecu, odn. vsaj verzije srbskih in slovenskih udeležencev. Pobuda za sestanek je prišla od g. Vaneta Ivanoviča (v katerega hiši v bližini Londona je bil sestanek), sklical ga je g. Božidar Vljaič, organizirala sta ga pa gg. Desimir Tošič in Nenad Petrovič. Od Hrvatov so bili navzoči gg. dr. Branko Pešelj, ing. Vladimir Predavec in Ilija Jukič, od Slovencev gg. Miha Krek, Franjo Sekolec in Rev. Ignacij Četrnik. O tem je KLIC TRIGLAVA pred časom že pisal. Prve obširne vesti o tem sestanku so prišle s hrvatske strani. Ustaška DANICA je dala o njem svojo verzijo ter sestanek in udeležence napadla. HRVATSKA ZORA je porabila mnogo prostora in kritizirala ta sestanek, poudarjajoč, da se take reči delajo "od spodaj" in ne "od zgoraj", t.j. "iz naroda" in ne od "samopostavljenih voditeljev". Bogdan Radica je v HRVATSKE GLASU nekajkrat napadel hrvatske udeležence tega sestanka, zlasti g. Ivanoviča, ki se smatra za Jugoslovana, dasi bi se moral smatrati — po g. Radici — za Hrvata. Na dolgo in široko se je v HRVATSKEM GLASU branil g. Ilija Jukič in pojasnjeval, kako je cela reč potekala. Argentinska HRVATSKA REVIJA pa je o tem sestanku junija objavila obširen dopis iz Pariza z naslovom "Pred ustanovitvijo novega jugoslovanskega odbora?". HR trdi, da je dr. Pešelj po sestanku predložil svojim prijateljem v Parizu in Bruxellesu načrt besedila za "demokratično alternativo", ki pa so ga odbili, češ da nočejo imeti s tem nobene zveze. Po istem viru je emigrantska hrvatska inteligenca najostrejše obsodila korak g.g dr. Pešelja in Jukiča, zlasti na sestanku hrvatskih intelektualcev z g. Jukičem v New Yorku; enako tudi dr. Krnjevič. V HRVATSKEM GLASU pa je g. Radica namigoval na g. Vaneta Ivanočiča: "Minuli so časi, ko so mogli posamezniki, bodisi ker so imeli denar ali so po zapadnih prestolnicah zahajali v | višjo | družbo vsiliti narodom politiko, ki je ti niso hoteli ali pa je bila proti njihovim koristim". Istotam se je g. Jukič branil, da je obvestil dr. Krnjeviča mesec dni pred sestankom in da dr. Maček ni imel ničesar proti temu, da se g.g. Jukič in Pešelj sestanka udeležita.

Toda medtem ko Hrvati razpravljajo o vsem tem, srbski in slovenski udeleženci še vedno držijo zadevo v tajnosti — če izvzamemo kratko obvestilo v SVOBODNI SLOVENIJI o sestanku zaupnikov SLS v emigraciji, kjer jih je g. Miloš Stare obvestil o londonskih razgovorih. Toda cela ta reč postaja vedno manj zanimiva, ker v emigraciji novi dogodki hitro zameglijo prejšnje. Vendar pa sam sestanek, ki je bil slabo pripravljen in od katerega so bili izključeni t.j. "vetirani" muslimani da se udeleže, ni čisto brez vsake koristi, če potegnemo gotove nauke. Čudno je depstvo, da Srbi v Savezu "Oslodobjenje" (gg. Vlajič, Tošič, N. Petrovič itd) še vedno mislijo, da je HSS v emigraciji predstavnica hrvatskega naroda in SLS v emigraciji slovenskega. Ali pa morda upajo, da bosta obe ti emigrantski stranki potem priznali emigrantsko "Osloboljenje" za srbske predstavnike? Dejstvo je, da "legitimacije" iz prve Jugoslavije vedno bolj bledijo in imajo vsak dan manj pomena, saj ne predstavljata niti hrvatske niti slovenske emigracije kaj pa šele hrvatski ali slovenski narod.

TITO DOŽIVEL NA OBISKU - BLAMAŽO

Tito si je dolgo želel, da pride vendar le enkrat na obisk v Ameriko. Vsa titovska diplomacija je bila že leta nazaj na tem poslu. Letos se mu je to res posrečilo, da se je srečal s predsednikom Združenih Ameriških držav J.F. Kennedy-jem.

Pred tem pa je napravil državne obiske v Braziliji, v Chile Boliviji in Meksiki. Moramo priznati, bil je sprejet od vlad dotičnih držav kot uradni predstavnik tuje, od dotičnih držav priznane države. Zgolj zunanja, uradna formalnost in nič več.

Javnost je pa bila tako v Braziliji, Chile, Boliviji, Meksiki odločno proti. Tudi v Združenih Severoameriških državah moramo ločiti uredni sprejem od ljudske volje. V Braziliji se je Tito dolgočasil. Kar dva governerja sta ga odklonila. N. pr. v Sau Paulo.

V Chile je kakor nalašč za njegov odbisk izbruhnila vladna kriza. Javnost je bila napram njemu hladna, če ne rečemo naravnost sovražna — V Boliviji, kateri je dala Jugoslavija — čujte in strmite — posojilo v znesku 8 milijonov dolarjev in ladje —je bil njegov prihod skoro nezapažen. Člani UDBE so že davno pred prihodom rdečega krvnika bili na delu, da bi preprečili morebitne neprijetnosti. V Chile n. pr. predsednik vlade gre skoro vsaki dan peš od svojega stanovanja do vladne palače brez posebnega policijskega nadzova. Za Titov obisk je bila policija postoterjena. Ko so bili v Cileju razni drugi državni obiski (n. pr. Eisenhower), je policija skrbela le za prometno službo. Ko je bil pa na obisku rdeči maršal, je bilo uniformiranih in neuniformiranih policajev toliko, da ja prišel na 50 ljudi en policaj....

Časopisje je prinašalo le kratka uradna poročila. Ni pa manjkalo krepkih opazk na račun krvave komunistične diktature v Titovini. Zlasti katoliški časopisi so si Tita krepko privoščili že davno preje, posebno pa ob priliki obiska.

Tito ja prišel v USA 17. oktobra iz Meksike, kjer tudi ni bil deležen tega kar je pričakoval. Zlasti katoliški krogi so dvignili proti njemu protestne viharje.

Obisk v Ameriki je potekal v ozračju "uradne vljudnosti". Predsednik Kennedy je skrbno pazil pri vseh izjavah, da se ne bi kako zaletel in pokazal preveliko vljudnost. Predvsem stroga etiketa, ki je navadna pri takih le obiskih in nič več. Predsednik Kennedy je pričakoval da bo od tov. Tita zvedel kaj misli tov. Kruščev o Kennedy-ju in ameriški politiki. Priznati moramo, da je bila v tem velika mera ameriške naivnosti. Tovariši komunisti, če tudi imajo kaj med seboj, držijo jezik za zobmi. In če je Tito kaj povedal, kdo mu naj zaupa....? Nalagal je predsednika Kennedy-ja, kot ga je nalagal Kruščev!

Javnost je bila proti. Ne sicer tako odločno kot takrat kot je je bil za predsednika Mr. Eisenhower in je le ta moral na javgni pritisk njegov obisk odpovedati. Vendarle, vse vodilne osebnosti javnega življenja, vodilne protikomunistične organizacije so bile na delu, da prikažejo Titov obisk kot nekaj, kar se za svobodoljubno in demokratično Ameriko ne spodobi. Tako mnogi senatorji. Lovše, Goldwater, Douglas itd....

Tito je torej doživel le hladen vljudnostni obisk in nič več. Še več! Politično je zbolel, ko bi moral na obisk k governerju Brownu v Californijo. Ni mu prijalo, da bi bil izpostavljen kritiki in "piketom" ki so ga tam pričakovali.

Šel je v New York kjer je na zasedanju Združenih Narodov priporočal koeksistenco kot rešilno bilko (za komunizem seveda). Doživel je spet piketiranje in je lahko videl napise: "Morilec", Diktator itd. Moral je odpovedati slavnostno večerjo za povabljene rdeče prijatelje. Obdolžil je New Yorško policijo, da ga ni dovolj ščitila....

Jezen in razočaran je mož odjotoval nazaj na svoje ljube Brione, kjer bo lahko v miru živel ob podpori ameriških dolarjev....

tč.

DR. JULIJA PAYMAN:

TRADICIJA SV. CIRILA IN METODA

(Ob 1.100 obletnici njunega prihoda na Moravsko).

(Nadaljevanje in konec.)

Kam pa plove Evropa? Res smo že na poti k večji Evropi in celo k svetovni skupnosti: saj imamo že Skupno evropsko tržišče, NATO, še mnogo ovir na vseh potih in cestah; eno pa že danes prav vsi želimo: da bi vse to ne bilo v gotovem smislu samo računski primer seštevanja gospodarskih številk. Narodi morajo spoznati, da ne gre za mišljenje v odstotkih in zaslužku. Pri ustvarjanju večje Evrope gre za duhovno in moralno revolucijo.

Prav pred kratkim je neki pisatelj in predavatelj izjavil: Brez moralne ideologije, ki ljudi edini in spreminja, tudi Skupno evropsko tržišče, Evropski Svet in dr. ne bodo drugega kot grozni neuspeh. Društvo Narodov je odpovedalo, ker ni stalo pod božjim vodstvom. Zato niti Zveza Narodov in druge take institucije ne bodo izpolnile upanja, katerega človeštvo od njih pričakuje, če ne bodo temeljile na ideologiji, ki bodi usmerjena na Boga. Z brezbožnimi sredstvi hoteli ozdraviti kako kolezen, ki se more premagati samo s silo živega Boga, bi se reklo, v osrčju Evrope postaviti "zlato tele" in od ljudi zahtevati, da ga molijo."

Vprašanje se torej glasi: "Kam nova Evropa?' Ali jo bo vodila odgovornost, da je korenina današnje razdvojenosti, nemira in ogražanja samo v materializmu, v tistem materializmu, ki je skupni sovražnik Vzhoda in Zapada, ki ju žene enega proti drugemu, oba pa ovira, da bi skupno našla pot. Če bo Evropa še naprej oboževala materializem, potem bo razdvojenost in prepir postal njena usoda. Če pa Evropa najde nazaj k skrivnosti predrugačenja posameznikov, potem bo dosegla zedinjenje in napravila prvi korak v bodočnost.

To je pa najvažnejši problem modernega sveta. Vsi, prav vsi moramo Kristusov nauk znova dojeti. Kar nam najbolj manika to je največja revolucija vseh časov, po kateri naj bi Križ Kristusov predrugačil ves svet.

Sveta brata sta čisto gotovo doumela, da je razdvojenost Cerkve grozna človeška tragedija. Če bi vsi tisti, ki so tako ponosni, da hodijo redno v cerkev, postali revolucionarji, potem bi se usoda človeštva spremenila, kajti danes smemo res trditi, da je politična in gospodarska kriza moralne narave, kar bi se z drugimi besedami reklo, da se človeštvo mora podjetnikom služila kot orožje proti delavcem: da stavke ne bodo postajale orožje delavcev proti podjetnikom. Višji dobički z manj delavci, višje plače za manj dela ne bodo več cilj tistih, ki služijo samo lastnim interesom. Novo čustovanje zato, kar je prav in ne prav, bo hitreje spremenilo življenje, gospodarstvo in svet nego vsa zakonodaja.

In še nekaj moramo postaviti v pravo luč, da bomo delo obeh apostolov bolje doumeli. Poglejmo nazaj na prelom tega stoletja, ki je bil 'zlata doba' kolonialnega življenja. Skoro vsi so mislili samo na donose in dobičke; zelo redki so bili, ki so mislili na krivdo belega človeka in na njegove dolžnosti. Samo eden je pa že takrat videl vse posledice. Ta se danes kot 88 letni starček veseli svojega petdeset letnega delovanja med gobanci skupno s svojo ženo-bolničarko. Gobavce sta vklenila v svoje srce in Bog blagoslavlja njuno skupno delo. Tudi Slovani so bili gobavci po veri, ko sta pred 1.100 leti apostola prišla med nje na Moravsko. In tudi njuno delo je Bog blagoslovil, ker danes vse kaže, da bo kmalu postal samo:

EN HLEV in EN PASTIR.

Poglejmo na evropski severozapad, kjer deluje akcija kardinala Merciera, malinskega nadškofa v Belgiji (1851—1926). Ta je med prvo svetovno vojno vzbudil ne samo občudovanje s svojim plemenitin zadržanjem med nemško okupacijo, ampak se je vse do svoje smrti boril za zedinjenje vseh kristjanov. Ta velika skrb sega preko njegovega groba do današnjih dni, kajti na staroslavni katoliški univerzi v Louvainu obston vse od konca prve svetovne vojne kolegij za ruske študente, ki tam dobivajo vso oskrbo zastonj in univerza jim tudi do zadnjega svičnika daje vse zastonj, samo da spoznajo katoličanstvo in se mu eventuelno približajo.

In leta 1929. je ta kardinal Mercierjeva akcija poslala katoliške zastopnike, benediktince Louvaina na goro Athos-Sveto Goro v Egejskem morju, kjer se nahaja grško-pravoslavna redovniška republika. Enandvajset utrjenih samostanov, vasi in samotarska naselja. Leta 1.946. je bilo tam še 4.900 redovnikov ki žive po pravilih sv. Bazilija v posameznih celicah in se bavijo pred vsem s skupno molitivijo. Ti samostani tvorija edinstven muzej bizantinske umetnosti, saj ponosno stojijo vsi na zelo strmi skali.

Pa še dalje sega akcija kardinala Merciera: Obstoja namreč nagrada *"Cardinal Mercier"*, katero podeli univerza v Louvain kandidatu, ki se posebno odlikuje v delu sa zedinjenje Vzhoda z Zapadom. V letu smrti kardinala, 1926., je dobil to nagrado mednarodno dobro znani škof Fulton Sheen, katerega londonska mednarodna revija "Universe" rada imenuje "novi mednarodni katoliški filozof današnje dobe". Da ima revija prav, potrjuje njegovo zadnje delo:

"KOMUNIZEM IN VEST ZAPADA"

Če se bo ta vest res enkrat zbudila, potem bosta sv. Ciril in Metod dosegla, kar sta želela.

Tudi svetovna književnost se razvija v tej smeri zedinjenja sveta, Tako razvija n.pr. Thomas *Stearns Eliot*, Nobelov nagrajenec za literaturo iz leta 1948., ki že od leta 1928. pripada k anglo katolicizmu, in je častni doktor sedmerih univerz v Angliji in v ZDA. v svojih po spreobrnjenju napisanih delih načrt svetovne države, ki naj bi bila razdeljena po vzoru krščanske hierarhije, toda zanj politični problemi niso v ospredju. V svojem *"Criterion"* je nekoč zapisal, da imamo samo en izhod iz duhovne revščine Zapada in eno rešitev evropske kulture: "Ljudje se morajo naučiti, da spoznajo, da morajo izbirati ne med političnimi doktrinami, ampak med svetnim in duhovnim življenjem."

Prav do današnjih dni pa sega tradicija sv. Cirila in Metoda po dogodkih. ki so se vršili novembra — decembra 1961. *v New Delhi v Indiji*, kjer je V*rhovni Cerkveni Svet* imel svoje Tretje zborovanje, iz čigar 448 strani obsegajočega poročila razberemo, da v ta Vrhovni Cerkveni Svet od takrat pripadajo tudi vse pravoslavne Cerkve v Rusiji, Rumuniji, Bolgariji in Poljski; grška pravoslavna Cerkev pa aktivno pripada k Vrhovnemu Cerkvenemu Svetu (sedež v Zenevi) že od njega prvih dni. S pristopom pravoslavnih je ta Svet v pol stoletja privedel večji del sveta v skupno delovanje.

Iz poročila zborovanja, katerega so se *prvič* udeležili tudi katoliški javni opazovalci, izvemo, kako dolgo pot je prehodila krščanska Cerkev k zedinjenju, s čemer neprestano raste prepričanje, da ima Cerkev določeno nalogo, da služi vsemu svetu, kajti ekumenično gibanje stremi zlasti še za tem, da ustvari novo zavest v osrčju Cerkve, ki sicer živi, toda razdvojena. Vse to pa more prispevati k rešitvi največjega problema tega stoletja.:

Konsolidacija vseh sil Cerkve in njih poizkus, da vplivajo na *vodstvo modernega sveta.*

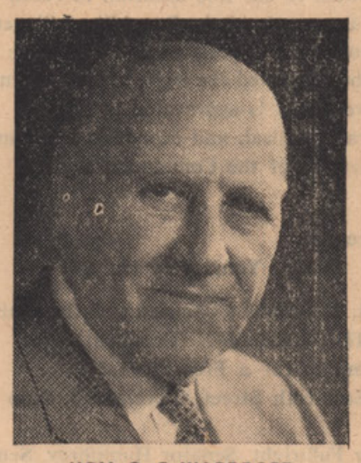

HON. G. C. WARDROPE

ONTARIO
PROVINCE OF OPPORTUNITY

Ontarijski rudniki ...in VI

Vsako leto ontarijski rudniki dodajo okrog 900 milijonov dolarjev k našemu gospodarstvu . . . in je del teh dohodkov povrnjen takoj naravnost ljudem v obliki taks, ki so uporabljene za potrebne uslužnosti ljudstva.

Rudarska industrija Ontaria daje delo 50.000 kanadčanom . . . in **neposredno** mnogim drugim, tisočem, ki so zaposleni z izdelavo strojev, orodja in prehrane, ki jo rudarji uporabljajo.

Izdelki ontarijskim rudnikov so v dnevni uporabi kanadčanov v vseh panogah življenja, hiša, v kateri živite, auto s katerim se vozite in posoda za kuhanje je narejena v glavnem iz mineralnih izdelkov, Zares, težko si je zamisliti karkoli iz dnevne uporabe, kar nebi vsebovalo mineralnih primesi.

Za napredek rudarske industrije in primerno stopnjo življenja rudarjev se zanima Ontario Department of Mines. Za informacije obiščite najbližji okrozni urad Departmenta ali pišite naravnost na

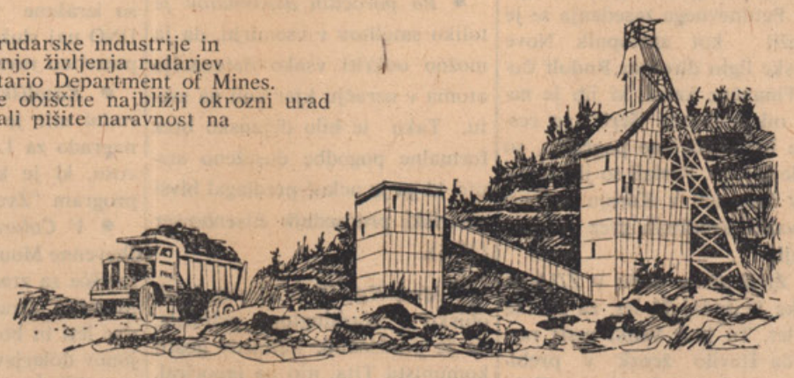

THE ONTARIO DEPARTMENT OF MINES

HON. J. P. ROBARTS
Prime Minister

HON. G. C. WARDROPE
Minister of Mines

KNJIGE in REVIJE

DER DONAURAUM, revija študijskega instituta za Podonavje, prinaša v 4. številki 8. letnika (1963) naslednjo vsebino: Pravda o jugoslovanskem marksizmu (Ernest Bauer); Politični zemljepis avstrijske vojaške meje (Egon Lendl); Nemške stranke na Češkem pred 1914 (Harald Bachmann); Položaj Madžarske v COMECONU (Oliver von Gajzago); "Ideološke ofenziva" na Madžarskem (Ludwig Marton); Tekma med Rijeko in Trstom ((Drago Matkovič). Poročila prinašajo med drugim poročilo o salzburškem kongresu slovanske zgodovine (12.-16. julija). Zagrebški nadškof dr. Franjo Šeper je daroval za udeležence mašo v starocerkveno slovanskem jeziku v stolnici. Poročila iz Jugoslavije omenjajo Titovo obsodbo kitajskih komunistov; škofovsko konferenco pravoslavne cerkve, ki je med drugim razdelila škofijo za ZDA in Kanado v tri škofije (Libertville, Los Angeles in Detroit-Shatland; zadnja vključuje celotno Kanado); delavsko univerzo v Zagrebu, ki ima 13.000 slušateljev za izobrazbo voditeljev delavskih svetov; 75 letnico predsednika Jugoslovanske Akademije znanosti in umetnosti dr. Grge Novaka; posebno zbirko razprav v počastitev slavista dr. Stjepana Ivšiča; delavnost založb; novi časopis v nemščini, ki je namenjen predvsem 150.000 nemškim turistom; o raznih gospodarskih dejavnostih; zadnja novica omenja zborovanje emigrantov v okolici Londona. Tam so se zbrali srbski, hrvatski in slovenski politični emigrantski voditelji, da bi organizirali demokratično alternativo za primer, da se zruši komunizem v Jugoslaviji. Srbi so bili zastopani po skupini, ki se zbira okrog lista "Naša reč": Desimir Tošić, Boka Vlajič, Dušan Petrovič in dr. Ilija Živadniovič. Slovence je zastopal dr. Miha Krek, Hrvate so predstavljali dr. Branko Pešelj iz Washingtona, ter Ilija Jukič in Vladimir Predavec. Poročilo izrecno povdarja, da ti trije ne predstavljajo nobene hrvatske stranke ali večje hrvatske skupine. Udeleženci so se zedinili, da bo potrebna še ena konferenca, ki bo sestavila dokončni program. Zedinili pa so se, da ima vsak narod v Jugoslaviji pravico do samoodločbe. Bodoča jugoslovanska konfederacija naj bi imela pet držav: Slovenijo, Hrvatsko, Srbijo, Bosno-Hercegovino in Macedonijo. Vsaka država bo imela svojo vlade in parlament in tudi del vojske. Področje poedinih držav naj se ne bi znatno spremenilo.

SOCIALIZATION AND HUMAN PROGRESS, Proceedings and Addresses, Canadian Catholic Conference, Social Action Dept., 90 Parent Ave., Ottawa, Ont.; 168 strani, $2.-. Pričujoče delo objavlja predavanja, resolucije in točke za razpravljanje okrog važnega sodobnega vprašanja: socializacija. Ta predmet je bil izbran za temo letošnjega zborovanja angleško govorečih katoličanov (nekaj podobnega kot naši katoliški dnevi, čeprav ime bolj spominja na francoske Semaines sociales). Poleg poslanice Sv. Stolice, ki je bila naročena še po papežu Janezu XXIII, ki ima mnogo zaslug za mnoge debate, ki so se razvile okrog pojma socializacija in govora apostolskega delegata nadškofa Sebastiana Baggia, so v knjigi obljavljena naslednja predavanja: Torontoski pomožni škof Francis A. Marrocco — Uvodni govor; ga dr. L.E. Lynch iz Toronta — Socializacija in družinsko življenje; profesor ekonomije St. Patrick's Collegea v Ottawi G.E. Clarke — Socializacija in ekonomsko življenje; dekan pravne fakultete univerze —Saskatchevana Otto Lang— Socializacija in politično življenje; rektor St. Mark's Collegea v Vancouveru preč. E.C. Garvey, CSB, — Socializacija in kulturno življenje, dirketor Coady International Instituta v Antigonishu msgr. F.J. Smyth — Socializacija in mednarodno življenje. Poleg pridige nadškofa C.B. Flahiffa, CSB (Winnipeg) in povzetka (škof Remi De Roo, Victoria) prinaša knjiga kot dodatek tudi razpravo dr. Rudolfa Čuješa — Socialna filozofija za dobo socializacije (str. 144—157). Knjigo zaključujejo resolucije in točke za razpravljanje.

● *V Clevelandu je izšel Franceta Goršeta:* KRIŽEV POT. Knjiga je bibliofilska izdaja in je postaja podobil kipar France Gorže, razmišljanja je pripisal Branko *Bohinc*, fotografiral pa je Jožef *Silvay*. Delo je izšlo v samozaložbi, tiskala pa je St. Joseph Press v Torontu, Kanada. — To je že drugo delo kiparja Goršeta z istim motivom, saj je ob začetku Slovenske kulturne akcije izšel prvi, prav tako s podobami Fr. Goršeta in pesniško obdelavo Vladimirja Kosa.

† g. D. Summerville župan mesta Toronta ki za le zadela kap. Predstalim naše sožalje!

Odmevi Titovega obiska v Washingtonu

U.S. News & World Report poroča v številki od 28. oktobra o nekaterih svojskih značilnostih Titovega obiska, ki jih pripisuje odporu v kongresu in javnosti. Njegov obisk označi kot "enega najbolj čudnih sprejemov ki je bil kedaj koli prirejen tujemu vladarju".

"Protokolno mašinerijo State Departmenta — ki je po navadi na višku, da propagira in da publiciteto takim dogodkom — so ob tej priliki dali v povratno prestavo. Zgleda, da je bil namen dati Titu kolikor možno malo publicitete.

"Namesto da bi prebil nekaj dni v Washingtonu kot uradni gost vlade, je pričel Tito svoj 10 dnevni obisk v bližnjem Williamsburgu, Va.

" . . . prispel je v Washington v helikopterju, ki ga je odložil na zemljišču Bele Hiše. Tam je sprejel pozdrav 21 strelov. Toda niso mu priredili običajne ceremonije parade po cestah s predsednikom Kennedijem. Kennedy se ni pojavil niti enkrat v javnosti skupno s Titom. . . ni bilo sprejema v jugoslovanski ambasadi . . . ne luncha na Capitolu in ni bil gost državne večerje državnega tajnika Deana Ruska. . . "

Razlika je bila toliko bolj vidna, ker so dva dni preje priredili popolnoma drugačen sprejem predsedniku vlade Irske Seanu Lemassu.

Vendar ugotavlja list, da je kljub vsemu temu Titu uspelo, da so ZDA priznale njegov "neodvisni" komunizem.

NAŠA NARODNA DOLŽNOST

Naš slovenski ideal, naš veliki cilj je slovenska država. Prosta vsake tuje nadvlade, prosta, da lahko sama odloča o vseh problemih, ki se tičejo slovenskega naroda. Nihče nima pravice predpisovati Slovencem, kako naj žive, kako naj gospodarijo, kako kulturno delujejo, kako vskladijo svoje interese z mednarodnimi interesi. To je zadeva slovenskega naroda samega. To je pojem samoodločbe!

Za ta cilj mora delati po svojih najboljših močeh vsak Slovenec. Če tega ne marą, dokazuje, da ni dozorel času. Da je še vedno v stanju podrejenosti drugim, suženj, ki dela tlako drugim.

Kako ta cilj doseči? Posamično ali organizirano? Kdor ima kaj soli v glavi, bo spoznal, da posamično ne moremo doseči prav nič. Ničesar v splošni javnosti (tisk, stiki z drugimi narodnostmi, stiki z drugimi sorodnimi organizacijami, stiki med istomislečimi Slovenci samimi).

Pa sem slišal ugovore: "Ložje nam je, da nismo organizirani. Kot neorganizivani hahko več storimo". Je li res tako? *To je nesmisel, ki krije lenobo posameznikov ali večje skupine. V združitvi je moč.* To je splošen nauk, ki ga ni mogoče ovreči. Kaj lahko jaz storim kot posamezник? Nekaj že, toda na splošno malo. Sam ne predstavljam nikogar. Če se posamezniki združijo, —število ni važno —, ta združitev že pomeni nekaj več. Če eden od teh nekaj spregovori, napiše, stori, ne stori to v imenu enega, ampak v imenu večje skupine. Ni važno, ali jih je pet, deset ali dvajset. Skupina so, ki predstavlja voljo več ljudi.

Isto velja za slovensko državno gibanje. *Ne posameznik, ne nekaj individuov brez skupnega cilja, ločeno drug od drugega, ampak — ORGANIZACIJA!*

To je važno se bistvo vsakega narodnostnega problema. Če slovenski inteligent tega ni doumel, če Slovenci te ideje o medsebojni povezanosti v organizaciji, ki zahteva od vsakega nekaj žrtev, ne maramo, potem — kaj nam preostane? Vsako gibanje je le "mahanje po zraku brez določenega cilja". Vse je le odvisno od volje enega, hoče, ali noče. Posamezniki brez povezave so-ničle.

Kdor ni organiziran, ni vezan. Organiziran član, pa naj to velja za kulturne institucije, za gospodarske podvige, za politične cilje, ali, da vzamemo celo za sportne organizacije, je vezan po pravilih. Mora nekaj žrtvovati. Članarina! Prisostvovati gotovim sestankom in prireditvam. In če odbor, ki predstavlja gori imenovane skupnosti nekaj sklene, je članstvo vezano, da nekaj stori. Ni važno, kako mnogo. Toda 50 članov, ki ve, kaj hoče, če prispeva vsak le nekaj malega, lahko stori za splošnost veliko. Glasovi 50 ljudi so več kot glas enega, ki je "divjak", ki ne mara biti član nobene skupnosti, da je "bolj prost".

"Bolj prost" v tem primeru pomeni, *nič prispevati, nič storiti nikamor iti, biti skrit, da nihče na svetu ne bo vedel za njegovo pripadnost.* Kaj naj tak le "nihče" pomeni? Kaj naj od takega "neopredeljenca" pričakujemo? Kaj naj, recimo slovensko državno gibanje pričakuje od oseb, ki pravijo, da je "bolje, da so neorganizirani"? Nič! Prav nič! Ti se ne čutijo odo nikogar vezanega. Hodijo svojo pot. Ne čutijo soodgovornosti. Kvečjemu, zmožni so, da stegnejo jezik v kritiko.

Sklep: Ne posamezno, brez čuta odgovornosti! Le večja skupnost nekaj pomeni! *Ne skrito, ampak javno! Ne rabimo Nikodemov, ampak ljudi, ki hočejo, povdarjam hočejo delati.* Ne le Chicago in Toronto, ampak tudi Cleveland New York, Washington, Milwaukee itd. Povsod, kjer je slovenska kri po sili razmer razkropljena po svetu. Čemu? Zato, da bo znanilka novih časov, ki naj zore v vstajenje Slovenske Države.

We quote:" ...

SEES NO SENSE IN U.S. AID TO TITO

Henry J. Taylor

"Macedonian Tribuna" prinaša sledeče:

(The author of this article is a well known newspaperman, commentator and former American ambassador to Switzerland.)

Fresh from a fortnight kiss — kiss with Khrushchev — Yugoslavia's Tito, our coddled windbag, announces his October visit here "for talks" with President Kennedy, As usual, he will talk about money.

Tito stands somewhere between a dog and a wolf. He's cute on Monday and bites on Tuesday. And if we send this charlatan another nickel we should have our heads examined.

For 15 years Tito has parlayed his hokus-hokey-hokum into a $3.2 billion snatch —a total substantially greater than all conmen in our country have gleaned by selling the Brooklyn Bridge.

Tito, an avowed Communist from boyhood, and no matter what the mixup between Stalin and himself, has never had any more intention of fighting on our side than any other Communist anywhere, any time.

Are we to learn nothing from the Cuban crisis when the chips were down? Tito chose that crucial moment of Oct. 22 to issue an immediate announcement from Belgrade, siding violently and completely with the Soviet Union.

In fact, the first two European leaders we heard from were De Gaulle for us, Tito against us Nevertheless, within a few weeks (Dec. 2) we gave this Sybaritic Red another $108,3 million and our taxpapders' funds have been flowing to him ever since.

I first saw him in Spain many years ago. Red propaganda puffed him up to us as a brave machine-gunner in the Communist ranks. When I saw him he was doing his combat exclusively from a paneled office on the 10th floor of Madrid's I. T. & T. Building.

Later, it was Tito in the Macedonian Mountains during the 1945 Communist attack on Greece. There, again, he was a round-headed spider manipulating the threads from the center of his safe web while the blood of the people poured through the ancient gutters of Athens.

Still later I went to the maneuvers of Tito's army on the Hungarian border, drove 2000 miles through his Red domain and visited the semi-idle factories he put up with our money each blaring with a neon-sign on the roof: The red star and "Zivio Tito" — "Long Live Tito."

This is a land of magnificent, hardworking people, but the Red regime has made it a prison of suppressed political opponents and a sweating-house for the peasants. and, in absulotue contradiction to the propaganda we receive, Tito remains, of course the most-hated man in Yugoslavia.

Our continued foreign aid here is militarily ridiculous, economically unsaund and morally unprincipled. All the industrialization has accomplished is to take farmers off the land, thereby creating a perpetual food shortage, and put them in cities where they remain mostly unemployed.

Commerce Secretary Luther Hodges would serve our country far better by telling our people the truth than by patting Tito on the back at the current Zagreb industrial fair.

While the hard-taxed workers of the United States labor to sustain Tito's lush living and his two-faced fraud, here is a case where U.S. foreign aid cannot only be cut, it should be eliminated entirely. Tito has only one aim: Make a sap out of the United States. When are we going to add up the score?

OB PETINŠTIRIDESETLETNICI SMRTI IVANA CANKARJA

11. decembra mineva petinštirideset let odkar je mirno in vdano umrl največji slovenski pisatelj Ivan Cankar.

Najprimernejše bomo počastili njegov spomin z branjem njegovih besed in misli, ki so polne lepote in vere, predvsem vere v slovenski narod. Danes potrebujemo njegovega navdiha bolj kot kdajkoli.

Tu so besede Ivana Cankarja:

"Priznam odkrito, da sem v prvih mesecih vojne trepetal za ta narod, ki ga ljubim, kolikor človek ljubiti more. Rekel sem si v plahem srcu: "Ta peščica dobrih ljudi ob Adriji bo v svetovnem metežu izginila, bo poteptana, truplo njeno bo vrženo v morje!" — Ni me sram tiste plahosti; saj vem, da jih je bilo mnogo, ki so mislili, kakor jaz. Kmalu že pa sem videl znamenja, videl jih v svojo srčno radost in obenem v svojo sramoto, da tega naroda, ki ga ljubim-nisem poznal. Ne poznal odporne moči njegove, ne politične zrelosti njegove, ne njegove samozavesti. Tako so nas tujci in potujčenci delali majhne in slabe, da smo nazadnje že sami verovali v to svojo neznatnost in nemoč! Izkazalo pa se je, da nas ta silni vihar ni potisnil k tlom, temveč, da nam je opral duše in srca, nas pomladil, nas dvignil kvišku! Spominjam se na osnutek sa spomenik Janu Husu, češkemu narodnemu svetniku. Na podstavku so bile vklesane besede: "Iz močvirja se je dvignil!" In iz močvirja se dvigne žarka visoka postava svetnika mučenca. — Na dom svoj novozgrajeni bomo Slovenci napisali: "Iz močvirja se je vzdignil!" — Iz ponižanja, iz hlapčevstva, iz sramote in bede se bo vzdignil naš narod v novo, svetlo življenje, očiščen in pomlajen, vreden član družine narodov, očiščenih in pomljajenih."

(Očiščenje in pomlajenje.)

"Izvirek tega rogovilastega ilirima je neponanje naroda, malovernost ljubezni ter tista strahopetnost: Kaj bo z nami? Tista strahopenost, ki škili na jugoslovanska teto in češkega strica, namesto, da bi pogledala v zdravo srce naroda. Če smo se držali v klavrnosti petnajsto let, se bomo držali še sedaj, ko smo kulturni. Nase se zanesimo-to je vse!"

(Izidor Cankar: Obiski)

"In vendar ni vse upanje izgubljeno! Matere-delavke so naša bodočnost! Poznam tako mater: svojo srčno kri bi dala, da reši otroku življenje! Dokler imamo take slovenske matere, se nam ničesar ni treba bati!

Ali velika in važna narodna dolžnost pripade tudi tem trpečim materam delavkam. Že otroku, ki ga pestuje, naj dopove, zakaj ni dobil mleka; otroku, ki je bil že shodil, naj dopove, zakaj nima belega kruha; otroku, ki je na pol odrasel, naj mu pove natanko in po vrsti, kaj je bilo in kaj mora biti! — Če bo vsaka mati storila to svojo sveto dolžnost, nam ostane temelj naroda nedotaknjen, naša mladina, tisti temelj, na katerem bomo gradili naprej.

Jaz zaupam v to delo, zaupam v delo vseh. In obenem trdno in zvesto zaupam v uspešnost tega dela, zaupam v bodočnost svojega slovenskega naroda. Za slovo, prijatelji, Vam rečem besedo iz srca: Verujmo! Ker le v veri je moč in zmaga in odrešenje!

(Slovenska kultura.)

Ta sveta povest je naša povest! Je povest vsakega trpečega človeka, vsakega trpečega naroda; je povest trpečega človeštva, ki se je samo napotilo na Golgato, samo se razpelo na križ.

Dolga, temna stoletja smo bloudili po močvirju, s potrtim srcem, s plaho dušo, brez upanja, brez vere v svetlobo in življenje, zakrknjeni v svoje ponižanje, v svojo sramoto in bridkost. Ali planil je silen vihar, razgnal je oblake, ugledali smo sonce in ugledali pot. Nič več nevere, nič več nezaupanja-ven iz močvirja ven iz teme!

Morda ni še dan vstajenja, morda je šele Cvetna nedelja in je pred nami še Oljska gora in križev pot in Golgata. Ali naj se zgodi, kar se more zgoditi! V naših srcih je zapisano, v evangeliju, da vstajenje pride, ker mora priti. Pa bodi še več bičanja in ponižanja, bodi pot na Golgato še tako strma in strašna-uprimo oči v sonce: naše veliko jutro je blizu, v lica nam diha rosna zarja njegova.

(Naše veliko jutro.)

PRAVDA O JUGOSLOVANSKEM MARKSIZMU

V tem sestavku podajemo glavno vsebino članka, ki ga je napisal dr. Ernest Bauer za revijo DER DONAURAUM: L. 8, št, 4, 1963 str. 189—200.

Uredništvo

Dr. Bauer, ki je bil docent na zagrebski univerzi in živi sedaj v begunstvu v Zapadni Nemčiji, našteva naslednje politične razloge za nekdanji razkol med Moskvo in Beogradom: jugoslovanska kritika vedenja svojetske vojske v Jugoslaviji (Henrick van Bergh je objavil v Nemčiji pod naslovom "Genosse Feind" Založbo Berto, Kaeln, 1962- izvod dokumentacije, ki so jo pripravile jugoslovanske oblasti za časa spora, ki pa so jo pozneje umaknile, ko so obnovili prijateljstvo), Stalinovo nasprotovanje balkanski federaciji, ki sta jo snovala Tito in Dimitrov, nesoglasja pri snovanju skupnih družb s Sovjeti za letalstvo in plovbo po Donavi, položaj sovjetskih svetovalcev in strokovnjakov v Jugoslaviji ter protesti proti sovjetskemu prikazu "osvobodilne" vojne v Jugoslaviji.

Ob prelomu ni bilo posebne "jugoslovanske doktrine" marksizma. "Titoizem" so iznašli šele na Zapadu. Razlike so se pojavile šele iz potrebe obrambe pred očitki Sovjetov in zlasti sovjetske komunistične stranke.

Med teoretiki, ki so si prizadevali dokazati, da so Sovjeti drugorazredni marksisti, so se najbolj odlikovali Djilas, Pijade in Kardelj. Zlasti Djilas je opozarjal na Engelsov opomin, da je za komunizen zlasti nevarna "lastna birokracija". V Sovjetiji je opozarjal na ukoreninjen nov razred "aparačnikov" kot tudi na osebni kult (ko je isto obdolžitev izrekel tudi za komuniste v Jugoslaviji, je izgubil svoj položaj in končal v ječi op. ur.). Vsako utrjevanje vladnega centralizma so tudi tolmačili kot nasprotje komunističnega nauka o odmiranju države. "Politične reforme", ki sta zlasti mnogo o njih govorila Tito in Kidrič, so bile dovolj meglene, da so jih mogli tolmačiti komunistom kot "odmiranje države" in zapadnjakom kot notranjo liberalizacijo. Delno zbližanje med Moskvo in Beogradom, ki ga nakazujejo medsebojni obiski 1. 1955 in 1956 nis preprečili nadaljnjih debat, ki se jih vodili predvsem strankini časopisi na obeh straneh. Ljubljanski program 1. 1958 je razmere zopet zaostril in Hruščevemu očitku "sodobnega revizionizma" so se tokrat pridružili tudi Kitajci. Smrtna obsodba Maletera in Nagya je bila obenem tudi posredna obsodba jugoslovanskih komunistov. Kitajci so javno obdolžili jugoslovanske strankine funkcionarje, da so imeli sestanke z madžarskimi uporniki. Spor med Moskvo in Pekingom je vplival na medsebojno razmerje v toliko, da so Sovjeti začeli naglašati skupne točke z jugoslovanskimi komunisti, dočim se je razmerje med Pekingom in Beogradom še poostrilo. Kardelj je objavil okrog 200 strani obsegajoč spis o "izbežnosti in neizbežnosti vojne", v katerem obdolžuje Kitajce "otroških bolezni ekstremistične levice" (Spis je bil preveden v več jezikov; nemški prevod je izšel pod naslovom: Vermeidbarkeit oder Unvermeidbarkeit des Krieges, Hamburg, 1961). Očita jim dogmatizem, in kot nekoč Sovjetom, stremljenje, da hočejo podrediti vse ostale komunistične stranke. Kot so izpričali nadaljnji dogodki, je Kardelj predvidel razvoj že 1. 1960 — odtlej so si Sovjeti še bolj priznali za sožitje z jugoslovanskimi komunisti, ker se je zaostril njih spor s Kitajsko.

† JOHN FITZGERALD KENNEDY

NAŠA KRIVDA

Ves svet se je zdrznil, ko se je zmagoslavni pohod predsednika John F. Kennedyja v Texasu spremenil v tragedijo. Zločincev strel je pretrgal življenje predsednika, ki je bil v mnogih ozirih simbol boljšega dela ZDA: kot najmlajši predsednik je simboliziral upanje je boljšo bodočnost. Njegov pogum zavzeti jasno stališčo do mnogih perečih problemov, katerih je polna sodobna družba doma in na svetovnem področju, je seveda vzbudil politično nevaren odpor v poedinih predelih prebivalstva, toda na drugi strani je jasno pokazal, da ta politično zelo občutljiv predsednik ne namerava zatajiti načel na račun politične kalkulacije. Njegova izvolitev sama — bil je prvi uspešen katoliški predsedniški kandidat— je bila dokaz, da so razni socialni predsodki prejšnje dobe izgubili na svoji moč in da se začenja ameriški narod tudi kulturno in sociološko osamosvajati.

Večje število uglednih osebnosti je opozorilo, da smo vsi do neke mere sokrivi tega zločina, čeprav ga je zagrešila ena sama oseba. Izrazi nestrpnosti, nasilja, sovraštva, odrekanja človečanskih pravic delom prebivalstva, ki imajo slučajno drugačno barvo kože ali se kako drugače razlikujejo od drugih, skanje lastnih ciljev brez ozira na druge, pripisovanje večjega pomena tekmi in borbi v vsakodnevnem gospodarskem in političnem življenju kot ga dejansko imata, neizbirčnosti v izbiranju sredstev in izrivanju vere in nravnosti iz javnega življenja, vse to ustvarja atmosfero, v kateri postanejo taki izruhi ne samo možni, marveč celo verjetni.

Če bo tragična smrt predsednika Johna F. Kennedyja sprožila resno spraševanje vesti ne samo v Združenih državah Severne Amerike, marveč po vsem svetu, in če bo kot posledica takega izpraševanja vesti naše bodoče ravnanje sledilo v večji meri pravičnosti in ljubezni, če bo njegova smrt dovolj močna pobuda, da bo postal njegov program enakopravnosti državljanov ne samo črka postave, marveč tudi duh vsakodnevnih odnošajev med državljani, če bo dala toliko pogona mednarodnemu sodelovanju, da se bo člo veštvo odreklo možnosti lastnega uničenja, kljub vsej osebni tragiki, ki je zadela njegovo lastno družino, sorodnike in njegove sodelavce v javnem življenju, njegova smrt ne bo zaman. Morda bo v svoji zgodnji smrti njegov vpliv celo močnejši kot bil bilv zapletenih političnih intrigah, ki so ogražale tako važne dele njegovega programa v službi svojega naroda. Morda je prav z žrtvovanjem lastnega življenja ugladil pot svojemu nasledniku Lyndonu B. Jonhsonu, da bo ta izvedel rešitev rasnega problema v ZDA, ki so ga sociologi označili kot "ameriško dilemo".

Ko se klanjamo spominu mladega ameriškega orla, ki so mu prerano strli peruti, ko izrekamo globoko sožalje družini, sorodnikom in ameriškemu narodu ter molimo za pokoj njegove duše, ne pozabimo, da bomo počastili njegov spomin najbolje, če izločimo iz sebe in svojih zasebnih ter javnih dejanj vse, kar nasprotuje ljubezni, edini trajni in ustvarjalni nosilki osebnega in družbenega življenja.

● *Georgetown University* v Washingtonu, D.C., ki jo vodijo jezuiti in ki je znana zlasti po svoji diplomatski šoli, se pripravlja na 175 letnico svojega obstoja. Ustanovil jo je 1. 1789 škof Baltimorea John Carroll. Program bo obsegal konference predavanja in sestanke učenjakov pod naslovom: "Modrost iz raziskovanja za dinamičen svet". Na univerzi poučuje dr. Ciriž Žebot gospodarske vede.

● **Nadškofija v Bombayu** v Indiji pripravlja organizacijo treh isntitutov za svetovanje zakoncem. Odločitev je dozorela po študijskem tednu za duhovnike redovnice, zdravnike in socialne delavce, ki ga je vodil profesor sociologije družin na Katoliškem institut v Parizu, jezuit Stalinslaus de Lestapis. Poleg svetovanja, ki si bo prizadevalo obravnavati zakon in družino z verskega, psihološkega, socialnega in gospodarskega vidika bo na razpolago tudi pouk o ritmu z rabo opazovanja temperature.

● **V Sault Ste. Marie** v Ontariju so odpril 1. septembra zdravstveni center, ki so ga potavili pod pokroviteljstvom delavske unije, ki pa je na razpolago tudi drugema občinstvu.

● **Cardinal Urbani,** beneški patriarh, je pozval katoličane, naj se v večji meri posvete filmski industriji, da jo bodo rešili iz obsedenosti Freudovega spolnega kompleksa. Kardinal je govoril ob priliki filmskega festivala v Benetkah.

● **Študentje Aquinas Collegea** v Grand Rapids, Mich., so bili tri mesece na misijonskem delu v Bogoti. Šestindvajset študentov je živelo s kolumbijskimi družinami in so delali z njimi.

● **Šestletna študija osebja** velike industrijske tvrdke v E.I. du Pont de Nemours & Co. v Wilmingtonu, Del., je razbila mit, da so vodje podjetja bolj izpostavljeni srčnim napadom kot pisarniško osebje. V prvi skupini so našli 2,2 srčna napada na 1000 oseb, med uradniki pa 4 na 1000.

● **Komunisti v ZDA imajo v** načrtu pospešeno delo med mladina zlasti po univerzah. Že lani so govorili komunistični govorniki na 30 univerzah, letos pa nameravajo ta prizadevanja še povečati. Izgleda, da bo popustitev napetosti med Washingtonom in Moskvo ugodna prilika za obnovitev taktike ponujene roke.

PROF. DR. VINKO BELIČIČ - PETDESETLETNIK

Sredi avgusta 1963 je v Trstu slavil svojo petdesetletnico *prof. dr. Vinko Beličič,* slovenski pesnik in pisatelj. Svoj lep življenjski jubilej mora — kakor mnogo njegovih vrstnikov — slaviti v emigraciji. Po letu 1945 je ostal v Trstu, kjer je kmalu prevzel mesto profesorja na tamošnji slovenski gimnaziji. Ostal je na tem zavodu ves čas od njegove ustanovitve.

Jubilant je začel nastopati v slovenski književnosti v letih pred drugo svetovno vojno in njej sledečo komunistično revolucijo. Pripadal je k rodu, ki je začel prevzemati dediščino slovenskih katoliških pisateljev ekspresionistične smeri. Objavljal je v prvi dobi zlasti pesmi, močne po osebnem poudarku iskanja čistega izraza lepote. Vojna in revolucija sta njegovi generaciji preprečila pravi razmah — šele v emigraciji se je mogel znajti in izkazalo se je, da je *Beličič* eden njenih najmočnejših predstavnikov. Glavna značilnost njegovih del (Nova pesem, Dokler je dan — med drugim) je globoka zasidranost v zvestobi lastni osebnosti in globoka, a preprosta izdelanost —spise preveva močna harmonija, iz stila blesti skoraj arhitektonski mir — pogled na svet je poln ljubezni in vdanosti do trpljenja.

Zbirka črtic, ki so prave pesmi v prozi, Nova pesem (izdala Slov. kult. akcija) je letos prejela v Trstu literarno nagrado Vstajenje. V Trstu ni sam — znal je vplivati na ohranitev kroga, ki se trdno drži slovenskih književnih izročil; ustvaril si je tudi skupino učencev in iz nje je vzrasel viden sad — pisateljica Neva Rudolfova je napisala prvo svojo knjigo črtic "Čisto malo ljubezni" (izšlo pri SKA). Poleg lastnega književnega dela je sodeloval pri izdajah revij v Trstu, je stalni sodelavec pri tržaški Mladiki, pri slovenskih oddajah tržaškega radia, slovensko kulturno delo v Trstu nosi močan pečat njegove požrtvovalne in vztrajne udeležbe.

Naša revija "Meddobje" vsa leta svojega izhajanja šteje slavljenca med najodličnejše in zveste sodelavce. Ni bil samo sotrudnik, bil je tudi oblikovalec njene smeri; Slovenska kulturna akcija mu je prirasla k srcu ter je od njenega početka bil tisti, ki ji je s svojo ljubeznijo posredoval vero v razvoj in bodočnost. Pogosto je tudi objavljal prispevke v Glasu, kjer je s kritičnimi in aktualnimi pogledi podajal sliko sveta, kakor jo je gledal in pri tem je želel, da bi po listu postala last vsega slovenskega sveta.

Bog te živi, Vinko, in na mnoga leta!

Nova slovenska revija "Most"

V kratkem bo začela izhajati v Trstu kot tromesečnik v knjižni obliki slovenska previja „Most. Objavljala bo leposlovje, eseje, kritike in poročila. Prva januarska številka za leto 1964 bo izšla decembra 1963. Letna naročnina bo znašala za 4 številke 1200 Lir.

Revijo bo urejeval kot glavni urednik Lev Detela, ki živi na Dunaju, sourednik pa sta Vinko Beličič in Aleš Lokar, oba v Trstu.

Naslov za prednaročbo: Uprava revije "Most", Via Donizetti 3, Trst, Italija.

MANIFESTACIJA SLOVENSTVA

Chicago, Ill. — Da bi prispela med privimi, sem pospešeno "priganjala drsečega konjička". In res, celih 40 minut pred napovedanim pričetkom sem dospela pred veliko dvorano Sokol Havliček, kjer se je obetalo največje vsakoletno srečanje Slovencev v Chicagu na Slovenskem dnevu pod pokroviteljstvom Slov. radijske ure, katero že 13 let vodita z največjim uspehom Dr. Ludvik in Corinne Leskovar z odborom.

V veliko zadovoljstvo mi je vedno, če lahko opazujem množico, ki prihaja na pripreditev. Toliko različnih obetanj se bere v njihovih očeh in na obrazih. Pa mislite, da sem za svoje "grešne" namene opazovanja, kako se ljudje zbirajo prispela ob pravem času? Kje neki! Še malo bi se bila obotavljala, pa bi pristala na kakšnem pomožnem sedežu ob strani. Dvakrat sem preverila uro, če le ne zaostaja, ker je bila zbrana že tolika množica. Ne, ni me varal ura. Varalo me je prepričanje, da radi prihajamo zadnjo minuto, ali še malo pozneje. Že pred začetkom programa je bilo razpoloženje zelo obetajoče. Z mikrofonov je zvenelo prelepo zborovsko petje, med katero se mešal živahen pomenek med zbrano množico in prisrčno medsebojno pozdravljanje.

Luči v dvorani so ugasnile. Oder pa je zasijal v vsej svoji prazniční svetlobi, ki je lepo dopolnjevala nastopajoče vse do kraja. Zbrane je pozdravil glavni organizator in neutrudljivi delavec za slovenstvo, dr. L. Leskovar. Ameriško in slovensko zastavo so slavnostno vzpostavili člani Ameriške Legije. Pri izvajanju obeh himen, se je občutek slavnosti še povečal. Ameriško je pela Ančka Gonja, a slovensko Johnnie Osterman. Da "naša reč slovenska živo klije", je potrjevala velika množica navzočih. Hvaležnost ameriški zemlji in ponos biti član te skupnosti, ki daje dom, svobodo in kruh vsem doseljencem; to hvaležnost sem čutila ob poslušanju amer. himne, ter ponos, ko je ljubka "Miss Slovenije" Marta Krašovec prebrala guvernerjevo proklamacijo o Slovenskem dnevu v angleščeni, a županovo v slovenščini.

Deški zbor šole sv. Stefana je pod vodstvom p. Vendelina (naj mi oprosti to skrajšano ime, ker to ime je že postalo sinonim njegovega dela med Slovenci in ob spremljavi prof. Alfreda Fišingerja, korajžno zapel "Izidor ovčice pase" ter "God bless America". Sledile so deklice s pesmijo "Sem deklica mlada" in prekmurskim plesom predic. Skladnost v petju in plesu sta bili najboljši priči nadarjenosti nastopajočih in velikega truda, ki sta ga vložili gospe C. Leskovar in Margie Prah Leff. Straussove variacije na valčkovo temo za klavir je lepo zaigrala mlada Marija Matkovič. "Naš up, naša nada ..." je oznanil dr. Leskovar naslednjih najmlajših devet parov. Bolj prisrčnega nastopa res mladih (3-6 let) si je težko zamisliti. Zapeli so "Mi se imamo radi" in še zaplesali oblečeni v pestre in nad vse ljubke narodne noše prikrojene za njihova leta, po res izvirni zamisli ge. C. Leskovar, katera jih je s tako ljubeznijo pripravila za nastop. "Čez tri gore" in "Let the rest of the World go by" je ob spremljavi trija Rudija Hodnika ubrano zapel ženski tri "The Tonette's" Pri prihodnji točki sem se vprašala, kje je imela prostor v mladi glavici dolga pesmica "Medvedova svatba", ki jo je tako zanosno deklamirala mala Pavlica Petkova. S svojim sodelovanjem nas je razveselila tudi hrvatska plesna skupina, ki je zaplesala troje kol. Iz raznih prireditev znana, marljiva in mnogo obetajoča pevka gdč. Marija Kranjc, je z vsakim nastopom stopnico bliže vrhu, ki terja veliko naporov. S tako milino in občutkom zapeti narodno pesem, da je še vedno pristna, narodna; po drugi strani pa tehnično in po obsegu glasu težko arijo Rosine iz Seviljskega brivco tako dognano izvesti, priča o solidnem znanju in pridnosti talentirane pevke. Svoj del k njenemu uspehu je doprinesel odlični pianist, prof. A. Fišinger, ki jo je spremljal. Nadalje smo slišali lepo zveneči srbski moški zbor "Obilič" ki je zapel tri pesmi ob gracioznem dirigiranju Simeona Popoviča. Njihovo izvajanje pesmi "Oj Dober Dob" bi delala čast vsakemu slov. zboru. 32 nadarjenih gojenk baletnega studia ge. Urban z verčkom plesov. Poseben užitek je bilo gledati skladnost in gracijoznost mladih plesalk.

V imenu guvernerja Kernerja in župana Daley-a je zborovalce pozdravil dober prijatelj Slovencev, Ald. Vito Marzullo. Vzpodbudno besedo k večji slov. zavesti, je prinesel so-urednik dnevnika Chicago's American, Fred Orehek in čestitke slov. uri je izrazil univ. prof. John Zvetina.

Mladinski zbor je prispeval lep delež s prizorom narodnih običajev spleten v venček "Vsi so prihajali" pod vodstvom p. Vendelina.

Tudi letos je odbor izbral najzaslužnejšega delavca za slovenstvo ter mu podelil odlikovanje. "Skladatelj, dirigent in velik ljubitelj ter vzgojitelj naše mladine" je govoril dr. Leskovar. Nobenega dvoma ni bilo več, komu so pritikale te vrline, čeprav še ime nagrajenca ni bilo izrečeno. P. Vendelin Špendov je bil izbran s spontanim priznanjem njemu in odboru v vsej dvorani. Redko mine slov. prireditev brez njegovega sodlovanja in apelov naj ljubimo in negujemo svoj slov. jezik. S temi besedami je izzvenela tudi njegova zahvala za podeljeno mu priznanje.

Radijski plesalci vedno razveselijo prisotne z lepimi narodnimi plesi. Noge pod sedežem so se začele kar same premikati po poskočnih taktih "Židane marele", ko so zaplesali lahkopeti pari, katere tako uspesno vodi ga. C. Leskovar, ki je z go. Mileno Soukal tudi pela lepo ponarodelo pesem "Na mostu" ob zvokih Frank Kovačiča in njegovih fantov. Po istem napevu so gibčni plesalci še zaplesali.

Z lanskega festivala znana soprantistka slov. rodu, gdč. Janet Nolting je zapela: "Po gorah grmi in bliska" ter arijo Traviate, za kar so jo poslučalci nagradili z dolgotrajnim ploskanjem. Moški pevski zbor France Prešeren je odlično zapel izbrani program. Nastopil je še plesni TV duo z Joe Pat v dveh poljskih plesih.

S parado trinajstih ljubkih slov. deklet v večernih oblekah, ki so predstavljale vsaka eno leto uspešnega delovanja slov. radio ure v Chicagu ter z Miss Slovenija v narodni noši, je bil zaključen bogat, pester in v lepo celoto zaokrožen program slov. Festivala. Za zadnjo točko je kralj polk, Frank Jankovič v zboru 24 slov. godbenikov igral venček najbolj priljubljenih slov. narodnih. Za vsako nastopajoče dekle so igrali en verz pesmi, ki je v tistem letu se največkrat igrala na slovenskem radiju.

Ob zaključku bodi tudi omenjeno, da je čikaška Tribuna ob tej priliki posvetila pol strani Slovencem z lepimi slikami narodnih noš in slov. preteklost.

Vsem, ki so nastopili na odru, organizirali in s čimerkoli pripomogli k blesteči manifestaciji slovenskega življa na tej prireditvi, iskrene čestitke za požrtvovalno delo, ki je bilo potrebno za tak uspeh.

F. Humar

VABILO NA PREDNAROČBO

V tisku je knjiga

Franc Jeza: "Neodvisnost-edina demokratična alternativa"

Knjiga vsebuje razprave o današnjih slovenskih političnih problemih.
Slovenci, naročite se nanjo. Naročite jo že zdaj.
Izšla bo za konec leta. Cena dva dolarja.

Prednaročila sprejema Agenzia MUNDUS, via Roma 24, Trst (Trieste), Italia, pa tudi naše uredništvo.

VESEL BOŽIČ in uspešno 1964.

želi

Družina **Dr. Jože Planinšič**
733 Sherwood Avenue,
Pittsburgh, Pa., U.S.A.

BLAGOSLOVLJEN BOŽIČ IN VESELO NOVO LETO
želi

SLOVENSKA NARODNA ZVEZA V KANADI

CANADA

Preko 650,000 oseb je postalo

KANADSKIH DRŽAVLJANOV

od leta 1947, ko je Kanadski Zakon za Državljanstvo prišel v veljavo.

V samem 1962 letu je preko 72,000 oseb priseglo zvestobo in postali so popolni člani kanadske družbe.

Novoprišlec, ki je bil pred najmanj štirimi leti in devetimi meseci legalno sprejet v Kanado kot seljenec, se lahko SEDAJ prijavi za kanadsko državljanstvo. Če ste vi eden od teh, sprejmite to toplo povabilo in predložite vašo prošnjo brez odlašanja.

Uživajte **vse** pravice in prednosti popolnega članstva v kanadski družbi:

- pravico voliti
- pravico do javne službe
- pravico do kanadskega potnega lista
- pravico popolne udeležbe v bodočnosti Kanade.

Formularje za prošnjo za državljanstvo lahko dobite preko uradnika za državljanstvo (Clerk of the Citizenship), preko najbližjega pokrajinskega ali okrožnega sodišča ali pa preko Matičarja za Kanadsko Državljanstvo (Registrar of Canadian Citizenship, Ottawa).

Minister Državljanstvo in Imigracije

NOVICE

● *Belgijski dominikanec p.* Dominique Pire, ki ja dobil 1. 1958 Nobelovo nagrado za svoje karitativno delo, bo dobil 4. decembra častni doktorat Setton Hall univerze v South Orange, N.J

● *Nadškof Daniel Mannix iz* Melbornea, Avstralija, po rodu Irec, je umrl pred kratkim v svojem stanovanju, ne da bi se mu izpolnila želja, da bi dočakal stoletnico svojega rojstva (v marcu 1964). Pokojni nadškof je zelo aktivno posegal v javno življenje tako v cerkvenih kot tudi v svetnih vprašanjih. Čeprav je prežival nad polovico svojega življenja v Avstraliji, je podpiral prizadevanje Ircev, da so dobili politično samostojnost. Njegov zadnji javni nastop je bil letos 17. marca, ko je vodil parado na praznik sv. Patrika.

● *Komunistični režimi so* preprečili 111 katoliškim škofom, da bi se udeležili drugega zasedanja 2. Vatikanskega cerkvenega zbora. Dovoljenje za udeležbo so dobili škofje iz Jugoslavije, nekaj škofov iz Poljske, ter škofje iz Vzhodne Nemčije. Komunisti so dovolili tudi udeležbo na cerkvenem zboru zelo omejenemu številu škofov iz Madžarske in Češke ter Slovaške. Praški nadškof Beran in ostali 4 škofje, ki so bili pred kratkim izpuščeni, so morali ostati doma. Kitajsko orientirane komunistične države niso dovolile udeležbe nobenemu škofu, kolikor jih še živi. Vsa škofijska mesta v SSSR so ta čas nezasedena (vsaj javno) in zato ni nobenega zastopstva.

"Ave Maria" Koledar za leto 1964

Prejeli smo pravkar Koledar "Ave Maria" za leto 1964. Vedno smo ga veseli. Dokaz je, da še slovenska misel v Ameriki živi in da je še mnogo tisoč Slovencev, ki z veseljem sežejo po njem.

Tudi letošnjega darila bodo veseli. Res, darila! Kaj pa dobite za en sam ubogi dolar? Prav ničesar. Koledar je pa zajetna knjiga, ki ima 152 strani. Naslovno stran je narisal slovenski umetnik, kipar g. France Gorše. Skoro 30 strani je posvečenih cerkvenemu letu. Nato sledijo prav zanimivi članki o sedanjem sv. očetu Pavlu VI, o pok papežu Janezu XXIII. Za štarjerske Slovence je nadvse zanimiv članek "Mati Milosti v Mariboru" izpod peresa p. Odila Hanjšeka, ki nam v vsaki številiki Ave Maria opisuje najvažnejša slovenska Marijina božja pota. Za Slovence na Sp. Štajerskem je bazilika Matere Milosti v Mariboru gotovo zelo pomembna. — Pisatelj K. Mauser prinaša lepo črtico "Ob nevihti". Eden od stare slovenske generaci—je v Clevelandu, g. Jakob Resnik piše o Marijini božji poti na Primskovem in o "primskovškem gospodu" Humarju, o katerem je šel glas po vsej Slovenski deželi in o njegovem ozdravljanju. P. Betrand Kotnik, OFM, ki ga poznamo iz mesečnika "Ave Maria", je nanizal zopet nekaj črtic o Indijanskem misijonu Fr. Barage v Grand Portage-u; dr. Filip Zakelj iz B. Airesa je pripravil lep članek o slovenskem izseljenskem semenišču, na katero je bil pok. škof dr. Rožman tako pomosen. P. Danilo je iz angleščine poslovenil igrico "Tretji hudič. Nam dobro poznani skladatej in neumorni vodja pevskih zborov pri Sv. Štefanu v Chicagu p. Vendelin Špendov je napisal prav lep članek ob stoletnici smrti slov. skladatelja Gregorja Riharja; p; Fortunat, urednik Ave Maria in Koledarja nam je nanizal vrsto slik o delovanju Združenih narodov; Janez Sever iz Clevelanda pa je opisal VI. kat. slov. dan v Clevelandu, Ohio. Lojzka Verbic je priredila črtico Zahvala. Koledar poživljajo še pesmi in prav lepe slike.

Naša želja in priporočilo: Pišite ponj v Lemont Vreden, dvakrat vreden majhne cene!

tč

BOŽIČNA VASOVANJA

V kotu stoji božično drevo, pokrito z umetnim snegom, vse prepredeno in povito s srebrnimi nitmi, ki se bleste v svetlobi modrih lučk. Velika srebrna zvezda je obstala na vrhu in s svojim lesketajočim se repom ovila drevo ter ujela v čarni krog pisano bleščeče se obeske, ki dajejo tej zasneženi gozdni lepotici barvo in življenje. Pod drevesom so visoko zloženi lični zavoji s svilenimi trakovi in pentljami — božična darila. Miza je bogato obložena in prostor zaliva božična glasba, obrazi sijejo, praznik kipi, vriska vsepovsod. Saj v vsem mestu za okni utripljejo lučke na smrekcah in borih ali blešče kovinska drevesca.

Priprem oči in jih vidim: vidim ceste in trge z morjem žarnic, ki oblikujejo zvezde in sveče, z girlandami barvastih luči, ki so z njimi opletena pročelja hiš in veje dreves. Iz zvočnikov z vseh strani done pesmi praznika, zvoni in zvončklja. Nad vsem tem pa je oblastno razkoračen debelušen rdečeličen možic, ki je s cirkuškim hruščem zasegel zase praznik in sa hahlja, hahlja zato, ker mu je uspelo nebeško zgodbo potisniti daleč v ozadje. Ljudje pa so vsi iz sebe: darila, darila, darila in vshičeni da imajo tako lepo priliko za dobro jedačo in pijačo.

Ščemi me v priprtih očeh ves ta praznik, vse to obilje in sredi vsega se oglasi domotožje. Ozrem se na skromen hlevček na knjižni polici in vem, da je to domotožje po preprostosti, po pravem resničnem božiču.

Zaprem oči in že sem na poti, na poti domov. Ne domov, kakor je včasih bilo, ko je v naročju miru tiho objela družino blaženost božičnega večera, saj tega ni več, temveč domov, kjer je mati. Ni mi treba iskati poti, saj vsak sveti večer romam po njej. Marsikaj je drugače: veliko so razrili, veliko pozidali, vendar barako še najdem. Nič ne potrkam, saj vem da me mati pričakuje.

Z enim pogledom objamem tesno sobico: skromno ležišče, železen štedilnik, stol in za njim mizo. Majhna siva ženica na njej pobožno s prtom pregrinja okroglo potico, da bo oboje: božični kolač in poprtnik obenem.

Mati čuti mojo bližino in pravi: "Vidiš, storila sem, kot si mi v zadnjem pismu naročil. Spekla sem kolač, kot nekoč za vso dužino in bo tu pod prtom čez praznike, blagoslov za vse. Saj zame, vem, je preveč, pa bom otrokom na dvorišču razdelila". In nadaljuje: "Si še prvi; seveda oni, imajo skoraj še enkrat tako daleč". Potem kot po starih obredih postavi na mizo skledico kuhanih hrušk in krhljev, pripravi ponev, vejico oljke in zrna kadila. Potem iz steklenice natoči v kozarec blagoslovljene vode in od smrečja, ki v kotu na mizi senči papirnati hlevček, odkrhne vejico. Izpred Križanega vzame lučko, ji prilije olja, zamenja dušico in jo postavi pred hlevček ter jo znova prižge.

Tedaj smo zbrani vsi. Jaz in oni trije iz Argentine: oče, brat in polbrat, ki mu je mati mačeha in je prihajal za Božič domov na dopust. Mati ve za nas in se obrne. Oči so ji dva tolmuna žalosti in ustne ji drgetajo ko vprašuje: "Kateri Božič je že to?" In po licih ji drsita svetli solzi. "Devetnajsti", dahnemo kot v zboru.

Zdaj pa se mati zravna, si z rokavom obriše oči, da se vanje ujame žarek luči izpred hlevca in lice se ji zjasni: "Kako moremo biti malodušni nocoj, ko se je to noč rodil Božji Sin, se rodil v revščini, na poti in je moral v pregnanstvo, zato, da bi vsem nam v teh dneh obrisal solze in nas tolažil. Saj to je pričetek odrešenja, zato naj nam srca od radosti pojo". Obrne se proti hlevčku in poprime staro božično pesem. Mi se ji počasi pridružimo:

"Ur'ca dvanajst je odbila
ravno je polnoči preč.
Štim'ca za slišat' je bila,
lepa je silno odveč.
Tema je, lučke ni;
angel že v zrak' stoji.
Al' ga ne slište vi
kaj nam on govori?
Svet je že ves v svetlobi,
vstanite vam rečem še
enkrat!"

In že je tu staro božično razpoloženje, razpoloženje tihe radosti, ki diha toplino in blaženost.

"En angel nam je oznanih
in nam je povedal taku,
da nam je to Dete rojeno
v mestu Betlehemu:
štal'ca na sam stoji
Dete v jaslih leži.
Marija z Jožefom
ravno tud' tam kleči.
Tudi ti brumni pastirci
so prišli ga sem počastit'."

"Zdaj pa moram pohiteti s kajenjem", je mati vsa živahna, "ker so me stranke v hiši prosile, naj pridem kadit tudi k njim. Letos so si lanko že pred prazniki kupili smrečic in božičujejo". Potem zaupno nadaljuje: "Za praznike linija gospodarjev popolnoma odpove. Novi evangelij je pokazal svoje prazno dno in ljudem iz oči gleda lakota, lakota po sladkih nebeških skrivnostih in bodo cerkve pri polnoočnici nabite in je nocoj pri Sv. Križu na grobeh morje lučic prižganih dušam umrlih. In vendar, naj bi po novem človek duše sploh ne imel".

Mati je skoraj razigrana. Ko hiti pripravljati žerjavico, poje tisto veselo božično, ki so jo v starih časih zapeli po koncu polnočnice, da je ljudi kar privzdigovalo:

"Noč prevesela in praznik
božični dan,
k' nam ga je dala nezgruntana
milost nam.
O preveseli čas
sam Bog obišče nas,
ker nam je rojen Zveličar
dan's.
D'vica Marija je lepa kot sončni svit...."

Ko mati ogreba žerjavico, ujamen tople očetove oči globoko skrite pod košatimi belimi obrvmi. "Sin moj, mi govorijo," res se je težko staremu človeku navaditi na božič v vročini sredi poletja, ko otrokom ne moreš niti dopovedati kakšen je sneg, ker ga nikoli videli niso. Nekateri naši tam doli begajo za Božič na jug na snežne vrhove, da bi ujeli pravo božično razpoloženje. Pa končno spoznaš, da je Božič Dete v jaslih, rojena Ljubezen in je vse drugo nevažen okvir. Poznam te sin in čutim tvoje večno vpraševanje: zakaj, zakaj tako in že toliko časa in ni videti rešitve. Zato sin, ker je božična skrivnost postala le lepa podoba, nekaj kar se vsako leto povrne, da nam prijetno doni na uho z božajočimi melodijami, da nam mami oko s pisanimi okraski in lučmi, da nam prijetno draži telo z dobrotami. Toda Božič ni to, je pretresljiva resnica rojstva Sinu Vsemogočnega v največji revi. Preko Otroka v jaslih v betlehemskem hlevu smo vsi ljudje postali bratje in dobili skupnega očeta Boga. Med brati pa je zapoved ljubezni, ki ni le suho odrajtovanje beraškega davka, ampak dolžnost želeti drugemu dobro in pomagati mu. Kako daleč smo danes od tega: tisti, ki se Bogu rogajo in poznajo samo sebe in oni, ki poznajo le sebe pa se obenem globoko klanjajo Bogu, do katerega pa prihajajo mimo svojega brata, da bi ukanili Gospoda za svojo dolžno ljubezen do drugih". Tu leže rahla senca očetu v oči. Čutim njegovo skrito bolečino in bi mu rad pogladil lice, ki se mu vanj riše trpkost. "Ne maraj sin", me prehiti, "saj sem tega že vajen. To je staro kot zgodba Abela, ki so bile Gospodu všeč njegove daritve, tako da je v bratu vstala zavist. Da, tudi med nami. Kako naj bo potem drugače?"

Tu naju prekine materina molitev. V roki drži ponev z žerjavico s katere se v oblačkih dviga vonj kadila. V obliki križa pokadi sobico in odloži ponev nazaj na štedilnik. Potem vzame blagoslovljeno vodo in ko nas pokropi smo slike na steni: najprej očeta, ki je od križa sem prvi, potem polbrata, ki je na sliki v vojaški uniformi, nato starejšega brata, ki je z družino tretji na steni. Ob vsakem šepeče prošnjo za varstvo in srečno vrnitev. Potem zadenejo kalpje blagoslova mene, ki sem na podobi sklonjen k nevestici s krono, ki je moja žena. "Varuj ju Dete, z njima prebivaj in se z njima po Herodeževi smrti vrni iz pregnanstva".

Potem vzame ponev z žerjavico in se odpravi kadit drugim. Odhaja z molitvijo na ustnih in nese blagoslov tja kjer žejna srca hrepene po njem. V skrivnostnem mraku svete noči utone njena postava in rojstvo slaveča njena molitev....

Zbudijo me radostni vkzliki: pričelo se je razdeljevanje božičnih daril.

Milan Pavlovčič

MED SLOVENCI

● *Drugi del odlične knjige* Alb. Škrinjarja SJ *"Jezus Kristus — Premišljevanja"* je v Trstu izšel. Prevajavec rev. Jože Vovk je to pot slovenil celotno besedilo meditacij. Dokončno redakcijo slovenskega teksta je v svoji znani vestnosti opravil prof. dr. Ivan Vrečar. Naš prvi biblicist obravnava Jezusovo javne življenje (51—453),o razmišlja pa tudi o skrivnostih Trojice, Rešnjega Telesa, Srca Jezusovega (3—47); novost v slovenski duhovni literaturi so meditacije o Jezusu v veri prvih kristjanov (455—474). Založba *"Duhovna knjiga"* je obširno delo izdala v razločnem tisku in v primerni vezavi. Ako bo delo našlo dovolj odjemavcev, upa, *da bo v kratkem mogla.. presenetiti slovensko bralno občino z novim izvirnim slovenskim kristološkim delom.*

● *Svetovni mednarodni dramski* festival v Parizu, ki nosi naslov "Theatre des Nations", slavi letos desetletnico. V tej dobi je bilo uprizorjenih 315 del. Večkrat je nastopila tudi ljubljansko dramsko gledališče; največji uspeh je doseglo z uprizoritvijo Cankarjevih "Hlapcev".

● *Tvrdka Di Tella v Buenos Airesu* je organizirala mednarodno umetnostno razstavo, ki je bila v enem izmed razstavnih salonov v Floridi. Vabilu se je odzval akad. slikar Janez *Bernik* iz Ljubljane, in razstavil več del.

TORONTO

● *Kanadsky Slovak poroča o* proslavi 29. oktobra. Poleg poročila o proslavi sami opozarja pisec (dr. J. Kirschbaum) na zgodovinsko povezanost Slovencev in Slovakov za časa delovanja sv. bratov Cirila in Metoda ter na podobnost zgodovinske usode ter problemov obeh narodov.

● *Na upravo "S.D." na 646. Euclid Ave. Toronto* lahko nakažete vaš prispevek za težko in nevarno, a nujnopotrebno srčno operacijo sina slovenskega kulturnega in javnega delavca v Argentini. Ker je operacija nujna in potrebna čimprej, prispevajte čimprej. Za potne stroške in operacijo rabijo višjo vsoto in apeliramo na vse Slovence v Kanadi, da priskočijo rojaku na pomoč ter tako pomagajo rešiti sina očetu! Po kampanji bomo objavili rezultat. Uprava "S.D.".

● **Vabilo**

V deveto leto stopamo igralci zbrani v Slovenskem gledališču v Torontu. Sporočamo Vam, ljubitelji dramske umetnosti in slovenske odrske besede, da si ogledate izredno zanimivo, lepo in originalno Leskovčevo slovensko delo "Vera in nevera" v nedeljo 22. dec. 1963 ob 4.45 pop. v slov. dvorani na 609 Manning Ave. v Torontu. Obogatite, s skromno vstopnino: en dolar, svoje lastno duhovno razpoloženje. Mi Vam zagotavljamo, da takega odličnega slovenskega dela zlepa niste videli in da Vam bo žal ce ga slučajno ne boste.— Igralci Slov. gledališča v Torontu. Obenem želimo vsem rojakom: Kvišku srca ob ponovnem prihodu NJEGA med nas!

● *Na torontski univerzi je* diplomirala iz bakterijologije gdč. inž. Cvetka M. Jakus. Diplomiranki čestitamo in ji želimo veliko uspeha pri znanstvenem delu.

● *S.K.A.S. v Torontu je povabilo* predsednika Narodnega Odbora za Slovenijo, Dr. Miha Kreka, da je 24. novembra predaval o "Demokratski alternativi" komunističnemu režimu v domovini. Udeležba je pokazala, da zanimanje za javna vprašanja peša. Zlasti je bilo malo starešin, za katere je bilo predavanje predvsem namenjeno.

● *V soboto, 17. novembra, je* preč. g. Anton Vukšinič obhajal 25 letnico mašniškega posvečenja. Slovesnost srebrne maše je bila v cerkvi Brezmadežne v New Torontu. Dasi je bil delavnik, se je cerkev popolnoma napolnila. Pridigal mu je profesor torontskega bogoslovja preč. g. Lojze Ambrožič. Slovesnost je povzdignilo res lepo petje moškega zbora, sestavljenega iz pevcev obeh slovenskih far v Torontu. Skoro vsi udeleženci cerkvene slovesnosti so po maši šli v dvorano, kamor so jih sorodniki srebrnomašnika povabili na večerjo. Tu se je oglasilo več govornikov, ki so se v kratkih besedah zahvalili slavljencu za njegovo delo v dušnem pastirstvu, pri Katoliški Akciji in pri karitativnem delu med Slovenci in med angleško govorečimi katoličani.

G. Vukšinič je takoj po prihodu v Kanado začel delovati na angleški fari, a je veliko pomagal tudi pri dušnem pastirstvu in karitativnem delu med Slovenci v Torontu. Sedaj je pa že več let za kaplana na angleški župniji v Port Colborne.

Častitamo mu k srebrnomaškemu jubileju in mu želimo, da bi imel veliko božjega blagoslova pri nadaljnem delu v duhovniški službi.

● **Naše častitke g. Cirilu Soršaku** in njegovi partnerici gdč. Kamili Dolšek, ki sta, zastopajoč Slovenski mladinski klub iz Toronta, dosegla drugo mesto (94. 6 točk) na svetovnem folklornem festivalu v Chicagu, 16. nov. t.l. To je bilo prvič, da so sodelovali Slovenci. Prvo mesto so zasedli rusi (95.- točk). Drugo leto bo tekmovanje v Moskvi.

● *V soboto 7. decembra in v* nedeljo 8. decembra bo imel pevski zbor Slovenske šole Marije Pomagaj svoj prvi samostojni pevski koncert. Zbor bo dirigiral njegov vodja g. Tone Zrnec C.M. Pri koncertu bo sodeloval še orkester Fojsove harmonikarske šole in rajalna skupina Slovenske šole Marije Pomagaj.

ANTIGONISH

● *Na letošnjem tekmovanju* razredov v gledališki umetnosti je ponovno dobila pokal za najboljšo igralko Marjetka Čuješ. Igrala je vlogo v sceni prepoznanja igre Anastazija. The Xaverian Weekly, univerzitetni tednik, je tvegal napoved, da bo dobila pokal, že en dan pred zaključkom tekmovanja. O igri in uspehu je poročal tudi halifaški dnevnik The Chronicle-Herald.

● *Predstavniki okrožij kreditnih* zvez, ki nudijo svojim članom avarovanje CUNA Mutual Society, so imeli dvodnevni tečaj 22. in 23. novmebra v Antigonishu. Tečaj je vodil R. Čuješ, ki je zastopnik zavarovancev za področje Nove Škotske. Sam se je udeležil posebnega petdnevnega tečaja v začetku oktobra v Madisonu, Wisc.

● *Univerza bo proslavila praznik* sv. Frančiška Ksaverija, svojega zavetnika, slovesno mašo za dobrotnike, simpozijem Janezeve okronznice "Mir na zemlji", ki ga prireja študentovska Leonova družba, s skupnim kosilo vseh članov fakultete, večernicami s počeščenjem relikvij sv. Frančiška in s hokey tekmo zvečer. Študentovski simpozij popoldne bo predstavljal zastopnike univerze, Mount St. Bernard Collegea (dekleta), Extension Departmenta in Coady Internal Instituta.

Blagoslovljen Božič in
srečno 1964.
žele Čuješevi
iz Antigonisha

Cleveland

● *Kresov nastop.*

V nedeljo popoldan 3. novembra je nastopila v šentviški dvorani plesna skupina "Kres" z obsežnim programom. Program se je delil v tri dele. Prvi del je sestavljalo 13, drugi del 14 in tretji del 17 točk. To so bile razne varijacije polk in valčkov, plesni prizori, simbolični plesi in baletne priredbe. Veliko večino točk so odplesali plesalci Kresa, ki šteje dvanajst mladih parov. Poleg njih je nastopilo še 42 še mlajših plesalcev. Spored je sestavila in navadila gdčna Breda Osenar. Dvorana je bila polna do kraja.

● *Volitve.*

V torek 5. novembra so se vršile volitve, v katerih so bili izvoljeni sledeči slovenski rojaki: v clevelandski mestni svet: Edmund J. Turk, Jack Banko in John D. Cimperman; v euclidski mestni svet: Max Gerl in Tony J. Sustersic; za predsednika clevelandskega mestnega sodišča August J. Pryatel.

● *Martinovanje.*

V soboto zvečer 9. novembra so v Slovenskem domu na Holmes Ave. veselo martinovali Štajerci. Seveda ni manjkalo tudi drugih slovenskih rojakov.

● *Slovenski oktet.*

V nedeljo popoldan 10. novembra je v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju nastopil Slovenski oktet s svojim drugim koncertom v Clevelandu.

● *Obletnica smrti škofa Rožmana.*

V soboto 16. novembra je bila zjutraj ob osmih v cerkvi Sv. Vida darovana sv. maša za četrto obletnico smrti pokojnega ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana.

● *Igra "Lilije"*

V nedeljo popoldan 17. novembra so igralci dramatskega društva "Lilije" zaigrali na odru Slovenskega doma na Holmes Ave. Fedorjevo komedijo "Matura" iz življenja gimnazijskih dijakov in profesorjev. Igra je lepo uspela.

● *Koncert "Glasbene Matice".*

V nedeljo popoldan 24. novembra se je vršil v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju redni jesenski koncert Glasbene Matice pod vodstvom dirigenta Antona Šubla. Po svoji kakovosti letošnji koncert ni prav nič zaostajal za drugimi koncerti Matice, ki so vedno na visoki ravni. Spored je letos obsegal večinoma operne pesnitve za zbor, pa tudi pozamezne arije. Spored je zaključil Foersterjev "Venček". Ob začetku sporeda je zbor zapel "Srce je žalostno", pesem, ki ni bila na sporedu, a je bila posvečena spominu pokojnega predsednika Združenih držav Johna F. Kennedyja.

Chicago

● **Občni zbor Slovenske Narodne Zveze,** ki je bil v nedeljo dne 27. oktobra, je poveril vodstvo organizacije za prihodnje leto sledečim! Janko Tajčman predsednik: Milan Pecharich, podpredsednik: Mirko Geratič, tajnik: Lojze Gregorich, blagajnik; Branko Magajna odbornik za prireditve; Lojze Arko odbornik. V nadzornem odboru sta dr. Jože Goršič in Metod Žerdin.

● **Pomagajmo potrebnemu.** Iz Argentine smo prejeli pismo z nujno prošnjo za pomoč sinu slovenskega javnega delavca. Mora iti na nujno operacijo srca, ki bo draga. SNZ je prispevata $200.00, posamezni člani so darovali $40.00, želimo, da pomagajo še drugi. Pomnite, "kar ste storili enemu mojih najmanših bratov (t.j. potrebnim), ste meni storili", tako je govoril Gospod. Prispevke sprejema tajnik, ki bo dal tudi potrebne informacije.

● **Še enkrat: Naročnina!** Leto se biža h koncu. Vesten človek poravna svoje obveznosti pred pričetkom drugega leta. Ni lepo iti v novo leto z zavestjo: Dolžan sem! Zato poravnajte naročnino za Slov. Državo pri tajniku SNZ g. Mirku Geratiču. Lahko kar vsako nedeljo po maši pri cerkvi.

● **Poroka.** Dne 30. nvembra sta se poročila v cerkvi Naše Gospe Vedne Pomoči, v Hammond, Ind. g. Frank Martinčič, sin našega naročnika g. Fr. Martinčiča na W. Cermak Avenue in gdč. Marija Pecelin. Gdč. Pecelin smo večkrat videli na naših prireditvah v Chicagu. Novoporočencema naše iskrene čestitke z željo, naj dobri Bog blagoslavlja njuno življenjsko pot!

● **Tragična smrt predsednika J.F. Kennedy-ja** je vse pretresla in globoko odjeknila v srcih vseh poštenih Amerikancev brez ozira na različna gledanja.

P. Fortunat, OFM je v nedeljo 24. t.m. pri maši razvil prav lepe misli in orisal osebnost pok. predsednika kot vzornega katoliškega moža in borca za pravičen mir. On ni poznal sovraštva do nikogar in je hotel vsent dobro brez ozira na prepričanje.

● **Slov. Narodna Zveza** je poslala sožalje novemu predsedniku Lindon B. Johnsonu.

● **Slovenska radijska ura,** ki jo vodi dr. L. Leskovar je izvedla prav lep žalni program v soboto 23. nov. Slov. Radijski Klub je prav tako poslal sožalno brzojavko v Washington.

● **Mladinski pevski** zbro Lige, ki je pripravljala spominsko proslavo 1100 letnice prihoda svetih bratov Cirila in Metoda med Slovane za soboto 23. nov. je prireditev odpovedala. Vršila se bo v soboto 14. decembra.

● **Vinska trgatev SNZ** v soboto 16. nov. je prav lepo uspela. Eden od tuja neslovanske narodnosti, ki je bil na prireditvi, je prišel k tajniku in mu dejal: "Bil sem že na mnogih prireditvah. Povem Vam, da tako lepe družbe že dolgo nisem našel. Prijazni sprejem, vesela družba, lepi narodni običaj "trgatve" in pa kar je glavno — nobenega pijanega človeka nisem videl. Prosim, sporočite mi, kdaj boste imeli spet kako prireditev". Ali ni to lepo spričevalo? Tako je bilo vedno doslej in Bog daj, da bi bilo tako tudi v bodoče. Za predpust, ki je prih. leto zelo kratek. Vas spet vabimo.

● **Predpustna plesna prireditev SNZ** bo v soboto 1. februarja pri Tomazinu. Igra zopet priljubljeni Roman Posedijev orkester. Pridite in povabite druge!

SLOVENSKA DRŽAVA izhaja prvega v mesecu.

Letna naročnina znaša: Za ZDA in Kanado 3.-$. za Argentino 40., pezov, za Brazilijo 50 kruzeirov, za Anglijo 15 šilingov, za Avstrijo 30 šilingov, za Avstralijo 2.- avstr. L., za Italijo in Trst 600.- lir, za Francijo 500.- frankov. Naročniki v Argentini morejo poravnati naročnino tudi v upravi Slovenske poti.

Za podpisane članke odgovarja pisec. Ni nujno, da bi se avtorjeva naziranja morala skladati v celoti z mišljenjem uredništva in izdajatelja.

V vseh pravnih zadevah se lahko z zaupanjem obrnete na novega slovenskega odvetnika in notarja.

Naslov:
ANTONY AMBROŽIČ
Barrister, Notary Public
714 College St., Toronto, Ont.
Telefon: LE. 1-0715

POZOR ROJAKI! POTUJETE SKOZI RIM v DOMOVINO?
Sprejem na letališču ali železnici, ogled Rima, prenočišče, domača hrana itd. vse te skrbi bodo odveč, če se boste obrnili na:
Vinko A. LEVSTIK
Director in lastnik
Hotel 'BLED' Via S. Croce in Gesuralemme 40, Roma, Tel., 777—102
in
Hotel-Penzijon 'DANILA' Via L. Luzzatti 31 Roma, Tel., 750—587
Izrežite in shranite! Piište mi za cene in prospekte!

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO
želi vsem svojim strankam in prijateljem
TRGOVINA TELEVIZIJSKIH SPREJEMNIKOV,
kot so Zenith, G.E. in Admiral, dalje HI-FI radio sprejemnikov in magnetofonov tvrtk Philips, Blaupunkt, Grunding, Loewe, Opta in Nord Mende.
Imamo veliko izbiro gramofonskih plošč z lepo izbiro slovenskih iz stare domovine. Prodajamo vse ostale hišne električne potrebščine, sivalne stroje in pisalne stroje od $48.00 navzgor. Naša delavnica za popravila ima usposobljene strokovnjake za vsa dela iz naše stroke.
LUXOR RADIO T.V. CO.
624 Bloor St. W., Toronto, LE. 1-3085
(Zraven Euclid ulice)

Blagoslovljene božične praznike
in srečno Novo leto
želi
WORLD TRAVEL SERVICE LTD.
258 College St., Toronto, Ont. WA. 3-4868
Podružnica:
3968 St. Lawrence Blvd., Montreal, P.Q. VI. 4-5292

BLAGOSLOVLJENE BOŽIČNE PRAZNIKE
in SREČNO NOVO LETO
Vam želi
SLOVENSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA
Janeza E. Kreka v Torontu
646 EUCLID AVE. Toronto 4 Tel. LE. 2-4746
Slovenci! Hranite in sposojujte si denar v domači, slovenski denarni ustanovi.

Vesel Božič in srečno Novo leto 1964
želita vsem svojim prijateljem in znancem,
Viktor in Pavla Trček
Res.: 86 Fern Ave., Toronto 3, Ont.
Bus: 115 Roncesvalles Ave. Tel. LE. 5-1894

Blagoslovljene božine praznike in uspeha polno Novo leto 1964, želi svojim prijateljem in znancem,
Dr. F. Porovne, zdravnik
2406 Dufferin St., Toronto
RU. 1-8162

ALBION GLASS CO. LTD.
827 Albion Rd. Rexdale 741-2910
SLOVENSKA STEKLARNA
ŽELI VSEM STRANKAM IN ZNANCEM
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO
LASTNIK: FRANK VLAHOVIC

SREČNE BOŽIČNE PRAZNIKE IN NOVO LETO želi
SWISS Herbal Remedies
ŠVICARSKA ZDRAVILA IZ ZRAVILNIH ZELIŠČ, MINERALNE VODE, MED, VITAMINI I.T.D. SE PRIPOROČAMO, GOVORIMO SLOVENSKO
554 Queen St. W. Toronto, Ont. 736 Yonge St.

F. REPOVŽ CONSTRUCTION CO.
želi
VSEM ROJAKOM IN ZNANCEM VESELE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO
1—11th Street, Toronto 14, Ont. Tel: CL. 9-8085

Vesele Božič in uspešno 1964.
želi
M. A. TRAVEL SERVICE
Mirko Antloga
6516 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio, U.S.A.

Slovenska Narodna Zveza v Ameriki
CHICAGO, ILL.
želi vsem prijateljem Slovenskega državnega gibanja širom sveta blagoslovljen Božič in uspehov polno novo leto 1964.

VESEL BOŽIČ IN IZPOLNJENIH UPOV POLNO 1964.
želita
Glavni odbor
in
Svet Slov. drž. gibanja.

Zadovoljen Božič in uspehov polno 1964.
žele
somišljeniki slovenske državne ideje v Clevelandu, USA

VESEL BOŽIČ IN 1964.
želi
August Kollander Travel Bureau, Inc.
Airline and Steamship Ticket Office
Slovenian Auditorium Building
6419 St. Clair Avenue
Cleveland 3, Ohio
HEnderson 1-4148 Cable address Kollander

Lastnika domače slovenske gostilne Eršte's
"SLOVENE VILLAGE"
na 6802 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio,
želita vseh prijateljem in obiskovalcem
Blagoslovljen Božič in srečno novo leto 1964
Dušan in Mary Maršič

PROSIMO, PORAVNAJTE NAROČNINO!

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD "SLOVENSKE DRŽAVE"!

PRIDOBITE NOVE NAROČNIKE!

KAM GRE AMERIŠKA POMOČ JUGOSLAVIJI?

Ponovno smo že poročali v Slovenski državi, da gre dobršen del velikodušne podpore, ki jo Zapadne države in posebno še Združene države Severne Amerike dajejo "neodvisnemu" komunistu Titu, za podporo levičarskim skupinam v drugih državah.

2. novembra je objavila revija El Espanol, ki izhaja v Madridu (štev. 55, str. 9|10) fotokopije uradnih dokumentov jugoslovanske vlade, v katerih je uradno izjavljena podpora socialistom v Italiji in Titovo zanimanje za notranje razmere v Italiji.

V naslednjem prinašamo besedilo fotokopiranega Izveštaja, ki ga je izdal Šef Računovodstva — podpis ni čitljiv:

SAVEZ KOMUNISTA JUGOSLAVIJE
CENTRALNI KOMITET
7787|63
Beograd, 26 DECEMBRA 1962

IZVESTAJ

Finansiske komisije Centralnog komiteta Saveza komunista Jugoslavije, Izvršnom komitetu Centralnog komiteta Savesa komunista Jugoslavije, koji se odnosi na dosadašnje izdatke eretuirane u vidu obaveza prema Socijalističkoj stranci Italije.

U ovom izveštaju iznete su globalne sume koje je ova Komisija odobrila na ime regulisanja finansiske strane sporazuma o materijalnoj pomoči Socijalističkoj stranci Italije.

Dosadašnji izdaci obuhvataju sledeče iznose:

1. U toku 1961 godine, isplačeno je 1.000.000 (jedan milion) US Dolara i 400.000 (četiri stotina miliona lira) miliona italijanskih lira.

2. U toku sledeče 1962 gobine, izplačeno je daljih 1.000.000 (jedan milion) US Dolara i daljih 600.000 (šest stotina miliona) miliona italijanskih lira.

3. U toku pomenute dve godine, odnosno u poriedu od januara meseca 1961 da decembra 1962 godine, Direkciji Socijalističke stranke Italije, stavljene su na raspolaganje iznosi od 1.200.000 (jedne milijarde i dvestotine miliona) italijanskih lira, koja suma je bila izplačena u više navrata, a prema trenutnim disposicijama jugoslovenskih privrednih preduzeča koja se nalaze u Italiji

4. Ova Komisija nema precizne podatke i tačan pregled dalje pomoči koja je praktično bila ostvarena putem privrednih aranžmana izmedju domačih privrednih preduzeča i italijanskih privrednih organizacija, ali se bazira na jednoj orientacionoj sumi, koja svakako nije manja od 2 (dve) milijarde italijanskih lira.

Ovaj izveštaj obuhvata vremenski period od januara meseca 1961 do dana podnešenja ovog izveštaja, odnosno do kraja decembra meseca 1962 godine.

ŠEF RAČUNOVODSTVA
(podpis)

Na koncu fotokopiranega pisma (fotokopija obsega samo zadnji del, dočim prinaša španski prevod celotno besedilo) Centralnega komiteja SKJ Nikoli Mandiču, polnomočnemu ministru in upravniku poslov jugoslovanske ambasade v Rimu, ki ga je pisal Veljko Vlahovič, tajnik komisije za mednarodne odnošaje C.K.S.K. Jugoslavije, je ponovno omenjena dvojna pomoč — prva v italijanskih lirah, ki izvira iz gospodarskega prometa in druga v ameriških dolarjih " . . . i daljih 1.000.000 Dolare putem naših političih pretstavništva u toj zemlji.

"Posle završetka političkih izbora u Italiji, dačemo Vam precizne instrukcije koje će da se odnose na političke aranžmane izmedju CK SKJ i Direkcije SSI, a tako isto i na realizaciju obaveza sa njihove strane.

"Molimo Vas da nas izvestite o razgovorima koje ste imali sa drugom Giancarlo Paieta. U tom izveštaju budite što detaljniji..."

To pismo je bilo datirano 17. januarja 1963.

Titovo pismo Mandiču z dne 17. maja 1963, se končuje:

"U tom smislu, bilo bi preporučljivo, preduzeti izvejesne mijere, u kontaktima sa drugovima iz rukovodstva Socialističke partije Italije, te u medjusobnimi razgovorima, treba iznijeti naše mišlenje u tom smislu. Naročito je važno izmijeniti mišljenja bilo posredno ili neposredno, sa drugovima Nenijem, Lombardijem, Santijem, Kodinjolom i drugim visokim rukovodiocima. Na Vama ostaje, da izaberete najbolji put za tumačenje naših koncepcija . . ."

Uredništvo na žalost ni dobilo celotne številke El Espanol, marveč samo omenjeni dve strani s fotokopijami več pisem ter španskimi prevodi. Zato zaenkrat ne moremo obširneje poročati o izvoru teh fotokopij.

NOVI POIZKUS V SODELOVANJU MED DELAVCI IN VODSTVOM

Kaiser Steel Corporation v ZDA ima svojsko pogodbo z delavsko organizacijo v svojem podjetju v Fontani, Cal. Delavci, katerih organizacija je del močne United Steelworkers' Union, so pristali na poseben program, ki bo povečal pozornost na znižanje stroškov proizvodnje s preprečevanjem nepotrebnih izgub in z izboljšanjem delovnega procesa. Kot plačilo so delavci deležni posebne nagrade, ki odgovarja znižanju stroškov, obenem pa uživajo zagotovilo, da nihče ne bo zaradi tega izgubil službe.

Nihče ne tvega dokončne sodbe, ali bo ta poskus trajen in ali ga bo mogoče raztegniti na industrijo na splošno. Rezultati prvega pol leta (od marca do konca avgusta 1963) so vsekakor ugodni za podjetje kot za delavce. Kot posledica skupnega prizadevanja vodstva in delavcev so se proizvajalni stroški v tem pol letu znižali z 6,045.000 $. Od tega je podjetje pridržalo 3,942,000 $, delavci pa so prejeli v obliki dodatnih plačil 2,103.00 $ - kar znese povprečno 455.- $ na delavca v šestih mesecih.

Trenutno se podjetje pogaja z delavci, da raztegne ta načrt na drugo tovarno v Montebellu, Calif. Povečani dhodki delavcev vplivajo seveda tudi ugodno na trgovino v Fontani in ta program uživa simpatije tudi med splošnim občinstvom.

Vprašanje je seveda, kako bo tak načrt uspeval po daljši dobi, ko bo večina velikih možnosti izboljšanja in štednje izčrpana in ko se bo moralo verjetno število delavcev zaradi večje produktivnosti znižati. Vprašanje je tudi, kako bo tak načrt prežival kako hujšo gospodarsko depresijo. Zaradi tega si nihče ne upa izreči dokončne sodbe o trajni vrednosti tega poizkusa. Toda vsaj toliko je jasno: če je zopet možno obnoviti delavčev osebni interes na podjetju, se bo dvignila tudi storilnost podjetja. To bo ne samo omogočilo večji finačni uspeh podjetja (podjetje Kaiser Steel je poročalo 1.5 milijonov dolarjev izgube v prvih devetih mesecih 1. 1962, v isti dobi letošnjega leta pa 7.3 milijonov dolarjev dobička po plačanih davkih!), ampak tudi boljšo preskrbo družbe s potrebnimi dobrinami.

● *V ZDA je na cestah nad 82* milijonov registriranih avtomobilov. Največ jih je v Californiji — 9 milijonov — kateri sledi New York c 5,5 milijonov.

Vesel Božič in srečno 1964, želi vsem rojakom edina slovenska restavracija in taverna

Tiroler
(pod Bloorom)
na 1115 Bay St., Toronto
Imamo
Dining lounge licence under the liquor licence act.
Postrežemo vam tudi z vinom iz Slovenije.
(6 različnih vrst.)
AMERICAN EXPRESS CARDS Honored

DERMASTJA Meat Market
želi
VSEM ODJELMALCEM IN ROJAKOM
VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO
Imamo vedno sveže meso, prvovrstne kranjske klobase, doma prekajeno meso, kislo zelje in repo, pristno bučno olje itd. SE PRIPOROČAMO
— Radenska slatina —
194 AUGUST AVE., Toronto 2-B, Ont. EM. 8-0490
304 Brown's Line, Toronto 14, Ont. CL. 1-0209

● *Sovjetski zakonodajalci* nameravajo slediti kandaskemu vzoru in si zvišati plače — poslanci in senatorji od 22,500 na 35,000 $, ministri od 25,000 na 40,000 in sodniki Vrhovnega sodišča od 45,000 na 60,000 $.

● *Castro je odbil ponudbo* ZDA za pomoč po hurikanu Flori, ki je prizadel veliko škodo tako v izgubi življenj kot v materialni izgubi. Castro sam bi skoraj izgubil življenje, ko je ogledoval obseg škode.

● *Imenovanje Lorda Humea* za novega ministrskega predsednika Anglije je bilo precejšnje presenečenje ne samo, ker niso z izbiro soglašali vsi vodilni strankarja, ampak tudi, ker je plemiškega rodu. Moral se bo odpovedati naslovu in se podvreči volitvam, da bo dobil sedež v parlamentu. Lord Hume je bil imenovan na Macmillanovo priporočilo. Večina političnih opazovalcev je mnenja, da bodo konservativci tako ali tako izgubili prihodnje volitve, ki jih bodo morali kmalu razpisati.

● *Bivši angleški ambasador v* Moskvi Sir William Hayter je tako primerjal pogajanja s Sovjeti: "Pogajanje z Moskvo je kot spusitit kovanec v prodajalni avtomat. Nekaj bo prišlo ven, toda ne to, kar hočes. Na avtomat je mogoče vplivati, če ga udariš ali nagneš, toda nikakor ne, če govoriš z njim".

● *Sovjetska Zveza kupuje* velike količine žita na Zapadu. Velikim nakupom v Kanadi in Avstraliji je sledil znaten nakup v ZDA. Vlada je za ta primer dala spregled od dolgotrajne prepovedi prodaje živil Sovjetom. Sovjeti razlagajo potrebo po nakupu s slabo letino v Sovjetiji in satelitskih državah.

● *Allan Dulles, bivši šef ameriške* obveščevane službe, je izdal knjigo The Craft of Intelligence, v kateri navaja, da je po 2. svetvoni vojni zbežalo iz komunističnih predelov 11,583,000 beguncev.

● *Septembra je izšla prva* številka novega mesečnika Report, The News of the Month in Perspective. Uredniki so si zadeli nalogo, da bodo prinašali ozadje in povezanost dogodkov, kar večkrat v poplavi novic prezremo. Poleg pregleda in perspektiv novic v ZDA in po svetu prinaša revija posebna poročila (v tej številki o vzgoji) ter redna poročila o gospodarstvu, medicini, umetnosti in športu.

● *Ameriško zdravniško društvo* je potrdilo pravilnost stališča športnih inštruktorjev, ki zahtevajo od resnih atletov, da ne kadijo. Kadilci imajo težave z dihanjem, kadar so podvrženi velikemu naporu.

● *Hrvatski škof dalmatinske* škofije Split-Makarska Franc Franič, ki je član vatikanske teološke komisije, je naglasil v svojem govoru ne cerkvenem zboru, da je revščina pogoj za svetost škofov. Časopisni agenciji Divine Word News Service je izjavil: "Po mojem mnenju je revščina temelj vsake svetosti. Kadar je bila Cerkev revna, je bila sveta, kadar je postala bogata, se je svetost sorazmerno zmanjšala. "Opozoril je na dejstvo, da je od srednjega veka naprej večina proglašenih svetnikov pripadala redovnikom in ne škofom. "Zdi se, da to nakazuje pomanjkanje heroične svetosti med škofi in mnenja sem, da je razlog za to pomanjkanje evangelijske revščine". Trentski cerkveni zbor je reformiral škofe v pogledu čistosti, prvi Vatikanski zbor v pogledu pokorščine, sedanji mora obnoviti revščino v življenju škofov, duhovnikov, redovnikov in celotne Cerkve.

● *P. E. F. Sheridan, S.J., rektor* jezuitskega bogoslovja Regis College v Willowdaleu (predmestju Toronta) je izjavil na konferenci katoliških bolnišnic v Torontu, da je popolnoma zgrešeno, če redovnice opravljajo razna tehnična dela v bolnišnicah, kjer nimajo nobenega ali le malo stika z bolniki. Tako zanemarjajo glavni del svojega apostolata, ki mora biti duhovnega značaja in ki ga morejo izrševati le v stiku z bolniki.

● *Speaker poslanke zbornice* v ZDA John W. McCormack, demokratski poslanec (Massachussets) je dobil najvišje priznanje, ki ga more podeliti Katoliška Univerza v Washingtonu: Cardinal Gibbons Medal.

John La Farge, S.J., prijatelj Slovencev, je umrl

V nedeljo, 24. novembra je umrl vplivni jezuit John La Farge, glasni borec za socialno pravičnost v ZDA. Bil je dolgo vrsto let glavni urednik katoliškega tednika America, v katerem izražal svoje mnenje k vsem sodobnim vprašanjem. Bil je zlasti znan zagovornik pravic črncev v ZDA. Ko je odložil službo glavnega urednika, ja še vedno ostal član uredništva Americae vse do svoje smrti. Kljub svoji visoki starosti 83 let je bil še vedno sredi sveta vsaj po posredovanju tiska. Ko so ga našli mrtvega v njegovi sobi, je ime še v roki časopis.

Fr. La Farge je bil priznan strokovnjak za slovanstvo v ZDA. In to ne brez razloga. Obvladel je kopico slovanskih jezikov, med njimi tudi slovenščino. Fr. La Farge je poročal ameriški javnosti o trpljenju, ki je zadelo Slovenijo med okupacijo. Njegovi članki so bili ponatisnjeni v posebni brošuri Martyrdom of Slovenia.

Popokali so ga na pokopališču Loyola Seminary, Shrub Oak, N.Y.

● *Italijanska škofovska konferenca* ja naslovila poseban poziv katoličanom Italije, v katerem povdarja, da pomeni biti katoličan ne samo posebno odliko, ampak tudi veliko dogovornost. Sedanji položaj v Italiji kaže znake razkroja vere in izgubo krščanskega duha. Škofje svarijo vernike pred prevaro, ki jo obljublja materializem in opozarjajo, da bo sledila zanemerjanju duhovnosti izguba državljanskih svobočin. Poziv vabi "dobronamerne" komuniste, naj se zavedo nevarnosti, ki jo podpirajo. Posebej imenujejo intelektualce, delavce in žene, ki v veliki meri nasedajo vabam komunizma. Škofje omenjajo tudi "tiste, ki se boje in nasprotujejo ateističnemu komunizmu, ki pa dejansko pospešujejo defetizem glede moralnega odpora in duhovne preobnove ljudi, ko le prepogosto popuščajo novopoganskemu in materialističnemu pogledu na življenje s svojimi teorijami, ki so usmerjene k gospodarskemu in družbenemu egoizmu in ko gledajo na vse s svojim skeptičnim in razdiralnim kriticizmom". Čuječnost pred komunizmom mora spremljati pastoralna obnova v Italiji, ker so bili mnogi zavedeni v komunizem, ter "silna aktivnost vseh katoličanov v praktični izvedbi krščanskih socialnih načel in rešitev perečih sodobnih vprašanje, kar bo spremenilo pogoje in okoliščine, ki odtujujejo mnoge od resnice in krščanskega življenja".

VEŠELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO ŽELI VSEM SLOVENSKIM ROJAKOM
Tony Zagore
North American Life Assurance Co.
425 UNIVERSITY AVE. SUITE 300, TORONTO 1, ONT.
Tel: EM. 4-5207
Pokojninske police — hranilne police—zavarovanje mortgage-a (hipotečnega posojila) — ter vrsto drugih zavarovanj Vam nudi pod najboljšimi pogoji NORTH AMERICAN LIFE ASSURANCE CO.

SLOVENSKA RESTAVRACIJA
"POLKA"
na 681. Bloor St. W., Toronto, LE. 1-0390
želi vsem svojim strankam in prijateljem
blagoslovljen Božič in uspešno 1964
Vse Slovence in Slovenke v Torontu opozarjamo, da je naša restavracija le nekaj metrov od križišča z Manning Ave. cene imamo zmerne, hrana je okusna in domačal!

Vsem Slovencem v Torontu
in okolici želi blagoslovljene božične praznike
in srečno Novo Leto
slovenski odvetnik in notar
v Torontu
Carl Vipavec
278 BATHURST STREET
ROOM 4— TEL. EMpire 4-4004

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
in SREČNO NOVO LETO Vam želi
ANTON'S ME AT MARKET
ANTON BAVDEK
PRVA SLOVENSKA MESARIJA V TORONTU
Imamo vedno sveže meso, okusno prekajeno meso in klobase.
Posebnost: "nadevani želodci"
Če pripravljate gostije, bankete ali slično, se priporočamo.
Dostavljamo na dom brezplačno. Po zelo ugodnih cenah vam napolnimo hladilnike.
633 VAUGHAN RD. na vogalu Oakwooda
TEL. RU. 3—0423

Odpošli božično pošto kmalu

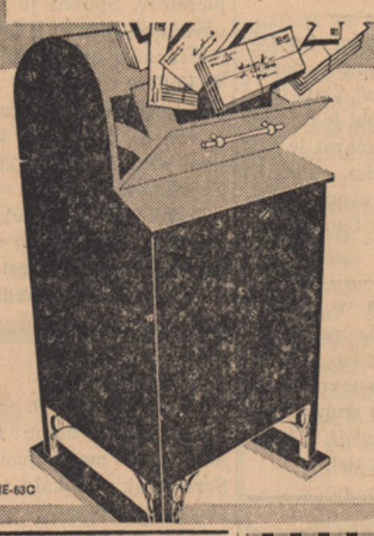

17. dec. je zadnji dan za lokalno dostavo
POSTES CANADA POST
PO-ME-63C

BLAGOSLOVLJENE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO
želi
VSEM PRIJATELJEM in ZNANCEM
PLATNAR BROS.
PLUMBING & HEATING CONTRACTORS LTD
257 Concord Ave., Toronto 4
Tel: 534-5226 — 255-6406

Mnogo božičnega veselja, sreče in uspeha polno Novo leto 1964 želi vsem svojim cenjenim odjemalcem in prijateljem
"SLOVENIJA"
MEAT & DELICATESSEN
2409 Dundas St. W. LE. 5-8946
Pristne kranjske klobase dobite v Torontu edino pri nas, kakor tudi domače šunke, želodce in ostale mesne izdelke.
Se še nadalje priporoča J. Zalar.

Blagoslovljen Božič in srečno novo leto 1964.
želijo Slovenci iz Chicaga:

Družina Stanley Vlašič
Lojze Arko
Družina Ludvik in Mara Jelenc
Družina Lojze in Vera Gregorič
Družina Frank Karner
Družina Otmar in Anica Tašner
Družina Frank Sedlaček
Družina Tone in Julka Guštin
Družina dr. Ludvik in Corinne Leskovar
Družina Joe Gomilar
Družina Ivan in Ivanka Buh
Družina Marija Koščak
Družina Janko Tajčman
Družina Anton Leban
Družina Jože Virant
Pavel Lenassi
Stanko in Albina Mikec
Družina Ivan Buh jnr.
Družina Metod in Ivanka Žerdin
Družina Janko Burjek
Branko Magajna
Družina Frank Martinčič
Kosi Karel
Dr. Jože Goršič
Družina Stanley Simrayh
Mr. Milan Pecharich